

วิถียุทธศาสตร์สามสมัชชา

ปีที่ 20 ฉบับที่ 78 เมษายน - มิถุนายน 2561

■ **ทำความรู้จัก**
ACMECS
ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย

■ **“บุษฎี สันติพิทักษ์”**
กับภารกิจในฐานะ
อธิบดีกรมสารนิเทศและ
โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

■ **185 ปี**
แห่งมิตรภาพ
ไทย - สหรัฐฯ

กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th

วารสารวิทย์สุราณรมย์

วิถุสรากุรมย บทรณาธการ

วารสารวิถุสรากุรมยฉบับที่ 78 มาพร้อมกับสาระและเกร็ดความรู้อานการต่างประเทศที่ทงสนุกและเป็นประโยชน์เช่นเคย โดยนำเสนอกายใต้แนวคิด ACMECS : 3 ล่านำแห่งมิตรภาพและความร่วมมือ ที่จะมาเล่าถึงรายละเอียดความเป็นมาเป็นไปของการประชุมครั้งสำคัญที่เพ่งผ่านพ้นไป นั่นคือการประชุมผู้นำยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่โขง (ACMECS) ครั้งที่ 8 โดยการประชุมครั้งนี้พิเศษกว่าทุกครั้ง เพราะประเทศไทยในฐานะเจ้าภาพจัดการประชุมได้เปิดบ้านต้อนรับผู้นำจาก 4 ประเทศ ท่านผู้อ่านจะรู้จัก ACMECS ได้ดียิ่งขึ้นจากบทความ “ทำความรู้จัก ACMECS ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย” และ “บันทึก ACMECS 2018” ยิ่งไปกว่านั้นเรายังมีบทสัมภาษณ์พิเศษ อธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ ที่จะมาถ่ายทอดประสบการณ์และทิศทางของนโยบายการต่างประเทศไทยในบทความ “บุษฎี สันติพิทักษ์’ กับภารกิจในฐานะอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ”

นอกจากนี้ เรายังนำเสนอบทความด้านการต่างประเทศอันทรงคุณค่าเกี่ยวกับการฉลองครบรอบ 185 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - สหรัฐฯ รวมถึงเกร็ดความรู้ด้านพิธีการทูต จากงานมหกรรมทางเรือนานาชาติ ในโอกาสครบรอบ 50 ปีการก่อตั้งอาเซียน และบทความ “เซม่า การเดินลมวนแห่งตุรกี” สำหรับแฟนคลับผู้เหนียวแน่นของ “คุณชวน”

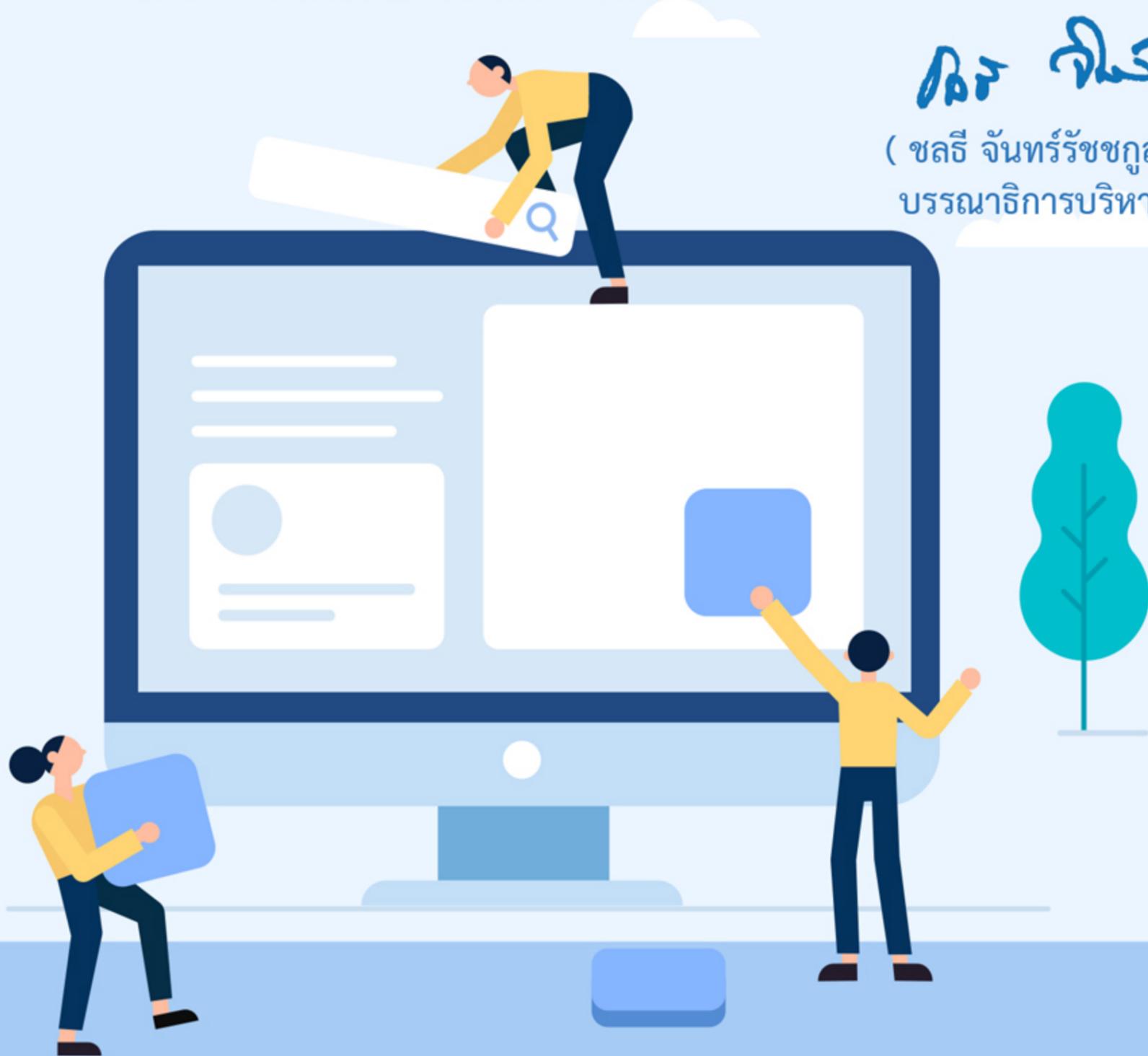
ก็อย่าลืมติดตามเรื่องราวการผจญภัยในดินแดนเอธิโอเปียของคุณชวน
ในชื่อบทตอนที่ชวนให้ระทึกขวัญ “เสียงเคาะยามวิกาล”

ทีมงานวิทยุสาราณรมย์เชื่อในพลังของเยาวชนที่จะมีส่วนสำคัญ
ในการขับเคลื่อนการต่างประเทศ วารสารวิทยุสาราณรมย์จึงเปิดพื้นที่ให้กับ
นักเขียนหน้าใหม่ไฟแรงได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในบทความหลากหลาย
อรรถรส เช่น “กระทรวงการต่างประเทศเปิดบ้านต้อนรับนักศึกษาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้” รวมถึงการบอกเล่าประสบการณ์และมุมมองที่น่าสนใจ
เกี่ยวกับกิจกรรมการลงพื้นที่ในภาคใต้ของนักการทูตหน้าใหม่ ในบทความ
เรื่อง “นักการทูตครบเครื่องกับบันทึกการดูงานภาคใต้” “บันทึกการเดินทาง
ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวใต้” “ขวัญข้าวเท่าหัวเรือ ขวัญเกลือเท่าหัวข้าง”
และ “Learn Local, Go Global”

แล้วพบกันใหม่ในฉบับหน้า... สวัสดีค่ะ

ดร. ชลิ

(ชลิ จันทรรัชชกุล)
บรรณาธิการบริหาร

สารบัญ

C O N T E N T

ACMECS

ทำความรู้จัก ACMECS
ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย

ACMECS ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม้โขง
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

เชิญชวนชาวไทยทุกคนร่วมเป็นเจ้าบ้านต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8
ระหว่างวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561

14

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

บันทึก ACMECS 2018
การประชุม ACMECS ครั้งที่ 8

เกร็ดความรู้ด้านพิธีการทูต :
ควีนหลางจากงานมหกรรมทางเรือ
นานาชาติ ครบรอบ 50 ปี
การก่อตั้งอาเซียน

34
SEMA เซมา
การต้นลมวนแห่งตุรกี

185 ปี แห่งมิตรภาพ ไทย - สหรัฐฯ

58 นักการทูตครบเครื่อง
กับบันทึกการดูงานภาคใต้

66 โครงการรับนักศึกษา
จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกอบรม
และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวง
การต่างประเทศ ประจำปี 2561 รุ่นที่ 13

72 “บุษฎี สันติพิทักษ์”
กับการกิจในฐานะ
อธิบดีกรมสารนิเทศ
และโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

86 นักการทูตไทยในเอซีโอเปี่ย
ตอนที่ 8 เสียงเคาะยามวิกาล

96 บันทึกการเดินทาง
ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวใต้
(นครศรีธรรมราช - พังงา - สตูล - สงขลา)

104 ขวัญข้าวเท่าหัวเรือ
ขวัญเกลือเท่าหัวซาง

112 Learn Local,
Go Global

เรื่อง

พนม ทองประยูร
นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา) กรมสารนิเทศ

ACMECS

ทำความรู้จัก
ความร่วมมือแม่น้ำสามสาย

ACMECS

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ถึงวันนี้ คงไม่มีใครไม่รู้จักอาเซียน (Association of Southeast Asian Nations หรือ ASEAN) และคงยังจดจำได้ถึงการรวมตัวเป็นประชาคมเดียวกันของสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้แห่งนี้ เมื่อปี พ.ศ. 2558

แต่รู้หรือไม่ว่า ยังมีความร่วมมือระหว่างประเทศอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมีความสำคัญยิ่งที่ไทยเราเป็นสมาชิกและเป็นผู้ริเริ่มก่อตั้ง ตั้งแต่เมื่อปี พ.ศ. 2546 นั่นก็คือ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง (Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy หรือ “ACMECS”)

ผู้นำจาก 5 ประเทศ
เมียนมา เวียดนาม ไทย
กัมพูชา และลาว
ในการประชุม
ACMECS ครั้งที่ 8

ACMECS

ข้อริเริ่มของไทย

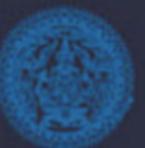
ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2546

เวทีหารือเฉพาะของกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง

ACMECS

ก่อตั้งขึ้นเพื่ออะไร?

“แล้วแม่น้ำสำคัญ 3 สายนี้ ไหลผ่านประเทศอะไรกันบ้าง?”

แม่น้ำอิรวดีไหลผ่านเมียนมา แม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านไทย ส่วนแม่น้ำโขงไหลผ่านทั้งไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ดังนั้น จึงจำกันได้ง่าย ๆ ว่าประเทศสมาชิกของ ACMECS มีทั้งหมด 5 ประเทศ คือ เมียนมา ไทย ลาว กัมพูชา และเวียดนามนั่นเอง

ACMECS
ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ
อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง

ประเทศไทย

ประเทศสมาชิก

- ไทย
- กัมพูชา
- ลาว
- เมียนมา
- เวียดนาม

Ayeyawady
Chao Phraya
Mekong
Economic
Cooperation
Strategy

ไทย
เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8
วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

“ACMECS มีขึ้นเพื่ออะไร?”

ประเทศไทยได้ริเริ่มยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจนี้ เพื่อใช้เป็นกลไกในการเชื่อมโยงเศรษฐกิจบริเวณชายแดนของทั้ง 5 ประเทศ เพื่อให้เกิดการพัฒนา ทั้งการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการเกษตร เพราะไทยมีที่ตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างกลุ่ม 5 ประเทศนี้ และต้องการสนับสนุนให้ประเทศเพื่อนบ้านของเราได้พัฒนาร่วมกันมากขึ้น เชื่อมโยงกันมากขึ้น เพื่อให้เกิดความมั่นคงและมั่นคงอย่างยั่งยืนร่วมกัน

ความร่วมมือภายใต้ ACMECS มีหลายสาขาที่เป็นประโยชน์กับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ เช่น เรื่องการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม แต่สาขาที่โดดเด่นและใกล้ตัวเรามากที่สุด คือ การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม หรือ ‘Connectivity’ เพราะการมีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก จะช่วยให้เราเดินทางไปมาหาสู่กันได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น และทำให้ต้นทุนการขนส่งต่าง ๆ ลดลงตามไปด้วย

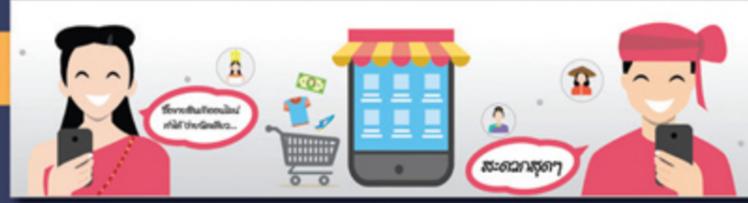
1 เส้นทางคมนาคมขนส่งที่ยังขาดหาย

เดินทางถึงกัน การค้า การลงทุน
และการบริการ คล่องตัว

2 โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล

โยงโยเครือข่ายออนไลน์ไร้สาย
การค้า การลงทุน ฉับไว

3 โครงสร้างพื้นฐานและความเชื่อมโยงทางพลังงาน

พัฒนาโครงข่ายพลังงาน สร้างรากฐานมั่นคงยั่งยืน

1 การค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม

กฎระเบียบที่ปฏิบัติได้ง่ายและ
สอดคล้องกันในทุกประเทศ

2 ความร่วมมือด้านการเงิน

ระดมทุนเพื่อการพัฒนา
ลดช่องว่างทางเศรษฐกิจ

1 การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่

พัฒนาคน ลดความเหลื่อมล้ำ

2 ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม

ร่วมมือบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

3 การเกษตรอย่างยั่งยืน

เพิ่มผลผลิตการเกษตร สุขความมั่นคงทางอาหาร

4 การท่องเที่ยว

พนักกำลัง ธุรกิจท่องเที่ยว เป็นหนึ่งเดียวในอนุภูมิภาค

5 สาธารณสุข

สุขภาพดีถ้วนหน้า ประชาธิปไตย

“เราเชื่อมโยงอะไรกันบ้าง”

- มิติด้าน hardware หมายถึง โครงสร้างต่าง ๆ ถนน สะพาน และทางรถไฟ เช่น โครงการยกระดับเส้นทางหมายเลข 12 จากเมืองท่าแขก แขวงคำม่วน (ลาว) ถึงด่านนาพาว ที่ชายแดนลาว - เวียดนาม และการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมบ้านเชียงแมนและหลวงพระบาง
- มิติด้าน software หมายถึง กฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกให้เราใช้ประโยชน์จาก hardware ได้อย่างเต็มที่ กฎระเบียบในการข้ามแดน และพิธีการศุลกากร เช่น โครงการจัดทำข้อตกลงและกฎระเบียบการขนส่งข้ามพรมแดนระหว่างประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกัน (ACMECS Single Window Transport Cooperation)

ถึงตอนนี้ ถ้ายังไม่เห็นภาพ “ประชาคมลุ่มน้ำโขงที่เชื่อมโยงกัน” อยากให้ท่านผู้อ่านลองนึกภาพตามความฝันที่จะเดินทางไปท่องเที่ยว 5 ประเทศทั่วภูมิภาค ด้วยถนนที่ลัดเลาะข้ามประเทศได้ถึงกัน เช่น เส้นทางหมายเลข 9 เชื่อมโยงไทย - ลาว - เวียดนาม ทำให้เราสามารถรับประทานอาหารเช้าที่จังหวัดมุกดาหาร แล้วผ่านไปรับประทานอาหารกลางวันที่แขวงสะหวันนะเขตในลาว และพอดกเย็นก็แวะไปดินเนอร์ที่จังหวัดกวางจิในเวียดนาม หรือจะเลือกไปทางเส้นทางหมายเลข 3 ก็ได้ เพราะเป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงไทย - ลาว - จีน เหมือนกัน แถมยังมี ACMECS Single Visa คือ การขอวีซ่าแค่ครั้งเดียวแต่ไปได้ทุกประเทศ เหมือนวีซ่าเชงเก้นของยุโรป และมีโครงการยกระดับเครือข่ายรองรับอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและการพัฒนาระบบสายส่งไฟฟ้าให้ทั่วถึงด้วย งานนี้เราจะได้เล่นเน็ตไว มีไฟสว่าง เดินทางสะดวก สมกับเป็น ACMECS ยุคดิจิทัลจริง ๆ

ACMECS CEO Forum

อีกหนึ่งเวทีแลกเปลี่ยน

ข้อมูล มุมมอง

และประสบการณ์

ระหว่างภาครัฐ

ภาคเอกชน

และสถาบันการเงิน

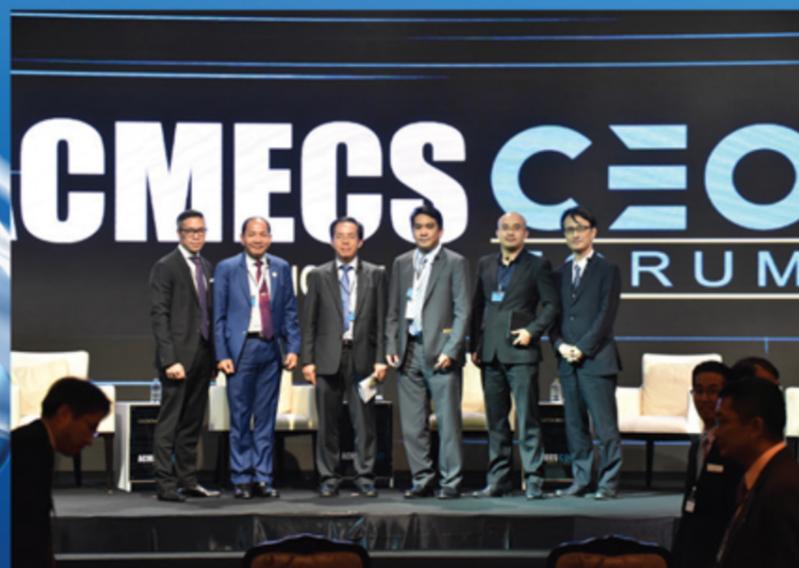

“กลไกการทำงานของ ACMECS มีอะไรบ้าง?”

กลไกดังกล่าวประกอบไปด้วย

- การประชุมผู้นำ จัดทุก 2 ปี เพื่อคุยกันว่า จะจับมือกันไปทำอะไร และมุ่งหน้าไปทางไหน มีเอกสารผลการประชุมไว้อ้างอิงว่าตกลงกันไว้อย่างไร
- การประชุมรัฐมนตรี มีกระทรวงการต่างประเทศเป็นแม่งาน
- การประชุมระดับเจ้าหน้าที่และคณะทำงาน เป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ในรายละเอียด

The infographic features a central gear with the Thai flag and labels for Thailand (ไทย), Laos (ลาว), Myanmar (เมียนมา), Vietnam (เวียดนาม), and Cambodia (กัมพูชา). Surrounding it are three smaller gears: 'การประชุมผู้นำ' (Leadership Meeting) with a handshake icon, 'การประชุมรัฐมนตรี' (Ministerial Meeting) with a group of people icon, and 'การประชุมระดับเจ้าหน้าที่' (Official Level Meeting) with a group of people icon. The ACMECS logo and the text 'กลไกการดำเนินงาน' (Operational Mechanism) are at the top. Below the central gear, the text reads: 'เพื่อหารือถึงทิศทางความร่วมมือระหว่างกัน เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประชาคมลุ่มน้ำโขง' (To discuss cooperation directions and drive the economy of the Mekong region). At the bottom, it states: 'เขินชวนชาวไทยร่วมเป็นเจ้าบ้านที่ต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมผู้นำ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจอิรวดี-เจ้าพระยา-แม่โขง (ACMECS) ครั้งที่ 8 วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ' (Inviting Thai citizens to be hosts for the 8th ACMECS Summit on the Ayeyawady-Chao Phraya-Mekong Economic Cooperation Strategy, June 15-16, 2018, in Bangkok). Logos for ACMECS SUMMIT BANGKOK 2018 and the Ministry of Foreign Affairs are also present.

การประชุมผู้นำ

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ACMECS

จัดมาแล้ว 7 ครั้ง

เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8
วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

“รู้หรือไม่? ไทยเป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8”

ไทยเพิ่งเป็นเจ้าบ้านต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 เมื่อวันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ผู้นำประเทศสมาชิก ACMECS ทั้ง 5 ประเทศ ได้เชิญผู้แทนจากนอกภูมิภาค และผู้บริหารบริษัทเอกชน มาแลกเปลี่ยนความเห็นและมุมมองในการพัฒนาสู่ประชาคมลุ่มน้ำโขงที่เชื่อมโยงกัน รวมทั้งเป็นครั้งแรกที่มีการจัดทำแผนแม่บท 5 ปี (2562 - 2566) เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของ ACMECS ให้ “ทำงานน้อยลง แต่ได้ผลงานมากขึ้น” เพื่อประโยชน์และอนาคตที่สดใสร่วมกันของประชาชนในลุ่มน้ำโขงนั่นเอง

ปิดฉากการประชุม
ด้วยภาพแห่งความสามัคคี
โดยทุกฝ่ายจะช่วย
ผลักดันความร่วมมือ
เพื่อประโยชน์ในการพัฒนา
อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง
ให้ก้าวเดินไปด้วยกัน

บันทึก

ACMECS

2018

14 มิถุนายน 2561 เวลา 10.00 น.

“ประธานาธิบดีเมียนมา ว.25 โรงแรมที่พัก เวลานั้น” เสียงวิทยุสื่อสารแจ้งเตือนให้เจ้าหน้าที่ทุกคนทราบว่า ผู้นำที่จะเข้าร่วมการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 คนแรกเดินทางถึงกรุงเทพฯ แล้ว โดยเป็นอีกวาระหนึ่งที่ไทยได้เป็นเจ้าภาพการประชุมระหว่างประเทศครั้งสำคัญและได้ต้อนรับผู้นำต่างแดนพร้อมกันถึง 4 ประเทศ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ให้การต้อนรับ
อู วิน มยิน ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา
และภริยา ในโอกาสเยือนไทยอย่างเป็นทางการ

การเตรียมการต่าง ๆ เริ่มขึ้นหลายเดือนก่อนหน้านั้น เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศหลายกรมกองถูกระดมมาช่วยงานทุกส่วน ในช่วงที่ฝ่ายสภารัตถะคร่ำเคร่งกับการหารือกับประเทศสมาชิกเพื่อเตรียมร่างแผนแม่บท 5 ปีของ ACMECS ฝ่ายอำนวยการได้เตรียมการแสดง คัดเลือกเมนู สำรองโรงแรมที่พัก และคัดเลือกทีมเจ้าหน้าที่ประสานงานหรือ liaison officer (LO) คู่ขนานกันไป ส่วนฝ่ายพิธีการเตรียม

พิธีต้อนรับ - ส่งผู้นำที่สนามบิน และฝ่ายรักษาความปลอดภัยลงพื้นที่สำรวจ
จุดวางกำลัง โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจหลายหน่วยทำหน้าที่อารักขาผู้นำต่างชาติและรักษา
ความปลอดภัยสถานที่ประชุมที่โรงแรมแชงกรี-ลา

สำหรับฝ่ายประชาสัมพันธ์ก็ได้ทยอยดำเนินการตามช่องทางต่าง ๆ
ซึ่งเข้มข้นยิ่งขึ้นเมื่อใกล้ถึงวันงาน โดยได้รับความอนุเคราะห์จากหน่วยงาน
ทั้งหลายด้วยดี เช่น บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด ได้นำ infographic
ขึ้นจอในสนามบินทั่วประเทศ ส่วนกรุงเทพมหานครได้จัดทำป้ายต้อนรับ
ตามจุดสำคัญ และธนาคารกรุงไทยช่วยประชาสัมพันธ์ทางจอเครื่อง ATM
รวมทั้งสื่อมวลชนและส่วนราชการต่าง ๆ

ทุกฝ่ายพร้อมแล้วที่จะต้อนรับแขกเมืองและผู้เข้าร่วมการประชุมทุกคน
สื่อมวลชนทั้งไทยและเทศเริ่มรับบัตรประจำตัวเข้างานตั้งแต่วันที่
14 มิถุนายน ที่ศูนย์สื่อมวลชน เพื่อเตรียมรายงานข่าวการประชุมครั้งสำคัญ

ACMECS

ยุทธศาสตร์ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ อิรวดี - เจ้าพระยา - แม่น้ำโขง
Ayeyawady - Chao Phraya - Mekong Economic Cooperation Strategy

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8
15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

15 มิถุนายน 2561 ณ ห้องบอลรูม 1 โรงแรมเชงกรี-ลา

การประชุม ACMECS CEO Forum ในเช้าวันนี้ เป็นครั้งแรกที่ได้เชิญผู้นำ ACMECS ผู้บริหารสถาบันการเงินระหว่างประเทศ และผู้บริหารบริษัทชั้นนำในภูมิภาค มาแลกเปลี่ยนข้อมูลและมุมมองเกี่ยวกับแนวทางประสานงานและร่วมมือกันเพื่อช่วยพัฒนา ACMECS ให้บรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บท 5 ปี

ก่อนการประชุมจะเริ่ม ผู้เข้าร่วมการประชุมเยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับคัดเลือกแล้วว่า เป็นของดีของเด่นของแต่ละท้องถิ่น เช่น ผ้าไหม ผ้ามัดย้อม เครื่องจักสาน เครื่องหอม ผู้แทนหลายท่านยืนสนทนากันอย่างออกรสบริเวณโถงหน้าห้องบอลรูม เมื่อมองผ่านผนังกระจกใสออกไป และเห็นเรือสัญจรไปมาในลำน้ำเจ้าพระยา หนึ่งในสามสายน้ำที่เป็นที่มาของชื่อกรอบความร่วมมือ ACMECS ความสำคัญของทรัพยากรน้ำสะท้อนอยู่ในโลโก้การประชุม

ผู้นำจากประเทศต่าง ๆ และภริยาเยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP ที่ได้รับคัดเลือกแล้วว่า เป็นของดีของเด่นของแต่ละท้องถิ่น จากประเทศไทย

รูปสายนํ้าไหลวนเป็นเลข 8 สื่อถึงการประชุมผู้นำครั้งที่ 8 ที่ทีมงานของ NBT รวมทั้งพิธีกรภาคภาษาไทยและอังกฤษเตรียมตัวถ่ายทอดสดการประชุมให้ประชาชนติดตามบรรยากาศและรับฟังข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้บรรยาย โดยมีผู้นำ 3 ชาติเข้าร่วมในช่วงต้นของ CEO Forum ได้แก่ นายกรัฐมนตรีไทย และกัมพูชา และประธานาธิบดีเมียนมา

การประชุมใช้เวลาไม่ถึงครึ่งวัน แต่ได้สาระที่เป็นประโยชน์ในระยะยาว ที่ประชุมเห็นว่า ACMECS ต้องเร่งปรับตัวให้พร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ส่งผลกระทบต่อการทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ เช่น อีคอมเมิร์ซ ฟินเทค ซึ่ง ACMECS เริ่มต้นได้ถูกทางแล้วจากการกำหนดให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลเป็นส่วนหนึ่งของแผนแม่บท ดร. วิโรไท สันติประภาพ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยลดต้นทุนการทำธุรกรรม จึงสนับสนุนให้มีความร่วมมือในระดับภูมิภาค เช่น ASEAN Banking Integration Framework ซึ่งมีความคืบหน้าด้วยดี ส่วนในด้านการค้าขาย นายริชาร์ด หลิว เจ้าพ่อบริษัทออนไลน์ JD.com จากแดนมังกรเห็นว่า เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคขนานใหญ่ ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคติดต่อกันได้โดยตรง ไม่ต้องผ่านคนกลาง และทำให้เข้าถึงตลาดใหม่ ๆ ได้สะดวกยิ่งขึ้น บริษัท JD.com ตั้งเป้าที่จะทำตลาดในประเทศ ACMECS เพื่อช่วยให้ผู้บริโภคชาวจีนสั่งซื้อสินค้าจากผู้ผลิตในประเทศสมาชิก ACMECS ได้

นอกจากนี้ ACMECS ต้องพิจารณาหาพันธมิตรนอกภูมิภาค เพื่อช่วยขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนแม่บท ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี เสนอให้ ACMECS ร่วมมือกับ Pan Pearl River Delta (PPRD) ซึ่งครอบคลุม 11 มณฑลและเขตปกครองพิเศษทางใต้ของจีน เพราะจะเป็นประโยชน์ต่อ Belt and Road Initiative (BRI) ด้วย ในขณะเดียวกัน ผู้แทนธนาคาร Japan Bank for International Cooperation (JBIC) ยืนยันความพร้อมที่จะร่วมมือกับ ACMECS ในการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor: SEC)

ข้อสรุปที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ภาคเอกชนมีโอกาสเปิดกว้างอย่างมากที่จะแสดงบทบาทเป็นหุ้นส่วนกับภาครัฐในโครงการพัฒนาต่างๆ ของ ACMECS โดยเฉพาะในรูปแบบ Public-Private Partnership (PPP) ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาแหล่งทุนสำหรับโครงการมูลค่าสูง ส่วนสถาบันการเงินระหว่างประเทศ เช่น ธนาคาร Asian Development Bank (ADB) ธนาคาร Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB) ก็มีอีกทางเลือกหนึ่งคือ การสนับสนุนงบประมาณในกองทุน ACMECS ที่จะจัดตั้งขึ้น

นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี กล่าวปาฐกถาพิเศษ ในการประชุม ACMECS CEO Forum ซึ่งเป็นเวทีการประชุม แลกเปลี่ยนข้อมูลและมุมมองระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

16 มิถุนายน 2561 ณ โรงแรมเซกกรี-ลา

ไทยเป็นผู้เสนอก่อตั้ง ACMECS เมื่อปี 2546 และมีโอกาสได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมผู้นำครั้งนี้เป็นครั้งที่สองในรอบ 15 ปี การเตรียมการทุกอย่างจึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการประชุมผู้นำ ทั้งการซักซ้อมพิธีเปิดและการแถลงข่าวของนายกรัฐมนตรี รวมทั้งการจัดนิทรรศการมัลติมีเดีย แสดงความเป็นมา พัฒนาการ และผลสำเร็จของ ACMECS ที่หน้าห้องบอลรูม สยามวอลชนันน์ร้อยรวมตัวที่ศูนย์สื่อมวลชนแต่เช้า เพื่อเตรียมให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบอุปกรณ์ตามมาตรการรักษาความปลอดภัย

ใกล้เวลา 09.00 น. เจ้าหน้าที่ LO ประจำนายกรัฐมนตรีก็มพูชา สปป.ลาว และเวียดนาม และประธานาธิบดีเมียนมา ททยอยแจ้งว่า ผู้นำแต่ละประเทศกำลังมุ่งหน้าสู่ห้องบอลรูม ซึ่งนายกรัฐมนตรีไทยรอต้อนรับ เมื่อผู้นำทั้ง 5 ประเทศประจำที่ในห้องประชุม เจ้าหน้าที่ปิดประตูไม่ให้ใครเข้าออกเพื่อความปลอดภัยและความเรียบร้อย ทุกคนรอฟังสุนทรพจน์ของนายกรัฐมนตรีและสารแสดงความยินดีจากนายกรัฐมนตรีสาธารณรัฐประชาชนจีน นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเกาหลีใต้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศออสเตรเลีย และผู้บริหารสถาบันการเงินระหว่างประเทศบางแห่ง

“Towards an Integrated and Connected Mekong Community”

“การก้าวสู่ประชาคมแม่โขงที่เชื่อมโยงกัน”

ไทย

เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

ไทยได้กำหนดหัวข้อการประชุมว่า “การก้าวสู่ประชาคมแม่โขงที่เชื่อมโยงกัน” เพื่อเน้นย้ำถึงเป้าหมายของ ACMECS ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก เพื่อลดช่องว่างการพัฒนา และส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยที่ประชุมได้รับรองเอกสาร 2 ฉบับที่จะเป็นแนวทางดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว ได้แก่ ปฏิญญากรุงเทพฯ และแผนแม่บท ACMECS ระยะ 5 ปี (2562 - 2566)

ผู้นำจากประเทศสมาชิก ACMECS
เดินชมนิทรรศการมัลติมีเดียที่แสดงความเป็นมา พัฒนาการ
และผลสำเร็จของ ACMECS บริเวณหน้าห้องบอลรูม

การประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 มีข้อริเริ่มใหม่ ๆ หลายอย่าง นอกจากการจัดทำแผนแม่บทฉบับแรกเพื่อปรับโครงสร้างของ ACMECS ให้ทันสมัยและตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกแล้ว ยังเป็นครั้งแรกที่เชิญประเทศหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาสถาบันการเงินระหว่างประเทศและภาคเอกชนเข้าร่วม รวมทั้งยังมีการหารือเกี่ยวกับการตั้งกองทุน ACMECS เพื่อเป็นแหล่งทุนให้โครงการตามแผนแม่บทด้วย

แผนแม่บท 5 ปีที่กล่าวไปในตอนต้นมีเป้าหมาย 3 ประการ ได้แก่

(1) การเสริมสร้างความเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อเพื่อเติมเต็มเส้นทางคมนาคมขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล และการเชื่อมโยงโครงข่ายด้านพลังงานที่ยั่งยืน

(2) การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ โดยเน้นการปรับแก้กฎระเบียบด้านการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกัน และความร่วมมือทางการเงิน

(3) การพัฒนาอนุภูมิภาคอย่างยั่งยืนและมีนวัตกรรม โดยเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการใช้เทคโนโลยี

แผนแม่บท ACMECS ระยะ 5 ปี ค.ศ. 2019 - 2023

วิสัยทัศน์ “Building ACMECS CONNECT by 2023”

ประกอบด้วย 3 เสาหลัก หรือ 3S

1

Seamless Connectivity

การเชื่อมโยงแบบไร้รอยต่อในภูมิภาค

- เส้นทางคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน
- โครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัล
- โครงสร้างพื้นฐานและความเชื่อมโยงทางพลังงาน

2

Synchronized ACMECS

การสอดประสานด้านเศรษฐกิจ

- การค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม
- ความร่วมมือด้านการเงิน

3

Smart and Sustainable ACMECS

การพัฒนาภูมิภาคอย่างยั่งยืนและมีนวัตกรรม

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่
- ความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม
- การเกษตรอย่างยั่งยืน
- การท่องเที่ยว
- สาธารณสุข

ไทย เป็นเจ้าภาพการประชุมผู้นำ ACMECS ครั้งที่ 8 วันที่ 15 - 16 มิถุนายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

Ministry of Foreign Affairs
กระทรวงการต่างประเทศ

อธิบายเป็นภาษาง่าย ๆ คือ ACMECS ต้องการทำให้ประเทศสมาชิก เชื่อมโยงกันทางเศรษฐกิจในมิติต่าง ๆ ให้มากที่สุด เช่น เส้นทางคมนาคม เครือข่ายดิจิทัล เครือข่ายพลังงาน การกำหนดกฎระเบียบ ฯลฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนเดินทางข้ามแดนและทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ได้สะดวกและประหยัดต้นทุนที่สุด โดยในช่วง 2 ปีข้างหน้า จะเน้นโครงการ ตามระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor - EWEC) และโครงการพัฒนาแนวพื้นที่เศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor - SEC) โดยตั้งเป้าหมายในการลดระยะเวลาเดินทาง และขนส่งสินค้า โดยเส้น EWEC จากเมืองเมะละไยในเมียนมา ผ่านไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ไปท่าเรือดานังในเวียดนาม จากที่ใช้เวลาเกือบ 5 วัน เป็น 30 กว่าชั่วโมงให้ได้

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี
กล่าวถ้อยแถลง
ในการประชุม
ACMECS ครั้งที่ 8

นอกจากนี้ ผู้นำ ACMECS เห็นพ้องกันว่า การดำเนินการภายใต้แผนแม่บท ACMECS ควรมีแหล่งเงินทุนที่ชัดเจนและยั่งยืน ไทยจึงได้เสนอให้ตั้งกองทุน ACMECS เพื่อระดมทุนสำหรับพัฒนาโครงการต่าง ๆ โดยไทยจะมอบทุน เริ่มต้นในการก่อตั้งจำนวนหนึ่ง ซึ่งยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจะเปิดโอกาสให้หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาออกภูมิภาคมีส่วนร่วม ในกองทุนได้ โดยจะมีการประชุมของประเทศสมาชิก ACMECS เพื่อหารือ รายละเอียดต่อไปภายในปีนี้

16 มิถุนายน 2561 ณ มิวเซียมสยาม

เช้าวันเดียวกันกับที่ผู้นำกล่าวถ้อยแถลงและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในห้องประชุม ไทยได้จัดกำหนดการแยกสำหรับคู่สมรสผู้นำและรัฐมนตรีเพื่อไปเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศไทยที่มิวเซียมสยาม หลังจากนั้น ภริยานายกรัฐมนตรีได้เป็นเจ้าภาพเลี้ยงอาหารกลางวันแก่คณะที่จักรพงษ์วิลล่าริมแม่น้ำเจ้าพระยา อาหารไทยโบราณ เช่น ม้าฮ่อและต้มยำกุ้ง เป็นส่วนหนึ่งของเมนูเด่นที่คณะได้ลิ้มลองไปพร้อมกับการชมทัศนียภาพของพระปรางค์วัดอรุณฯ

การสานสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศไม่ได้เป็นภารกิจของผู้นำเท่านั้น แต่คู่สมรสสามารถทำหน้าที่เชื่อมสัมพันธ์ผ่านหลังบ้านได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแวดวงอาเซียนซึ่งผู้นำและคู่สมรสมักจะได้พบปะกันบ่อยครั้ง กล่าวได้ว่าในเช้าวันนี้ การทูตไทยประสบผลทั้งในการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างประเทศและเสริมสร้างความสัมพันธ์ในกรอบক্রีอาเซียนและ ACMECS

ภายหลังการประชุม ผู้นำต่างประเทศเริ่มเดินทางกลับ ทีม LO และเจ้าหน้าที่ตำรวจติดตามไปส่งที่สนามบิน บรรยากาศความคึกคักที่โรงแรมแชงกรี-ลา ที่มีผู้คนพลุกพล่านมา 2 - 3 วันเริ่มกลับสู่สภาพปกติ ทีมออร์แกนไนเซอร์เริ่มเก็บเวทีและฉาก สีส้มवलชนเร่งเขียนข่าวแข่งกับเวลาเพื่อรายงานผลการประชุม แผนแม่บท 5 ปีและข้อเสนอตั้งกองทุน ACMECS ได้รับความสนใจเป็นพิเศษ และเป็นข่าวพาดหัวของหลายสำนัก

รองศาสตราจารย์ นราพร จันทรโอชา ภริยานายกรัฐมนตรี
นำคู่สมรสผู้นำและรัฐมนตรี เยี่ยมชมผลิตภัณฑ์ OTOP

ACMECS ก่อตั้งมาแล้ว 15 ปี จึงได้เวลาปรับภาพลักษณ์ให้เข้ากับยุคสมัย และตอบโจทย์การพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ACMECS มีศักยภาพที่โดดเด่นเป็นทุนเดิม เพราะหากคำนึงถึงพัฒนาการต่าง ๆ ในภูมิภาค ได้แก่ การเป็นประชาคมอาเซียน ความตกลง Regional Comprehensive Economic Partnership (RCEP) Belt and Road Initiative (BRI) แนวคิดอินโด-แปซิฟิก และความตกลง Comprehensive and Progressive Agreement for Trans-Pacific Partnership (CPTPP) จะเห็นว่า ACMECS ตั้งอยู่กึ่งกลางของพัฒนาการเหล่านี้ทั้งสิ้น ดังนั้น โอกาสที่จะขยายผลให้เกิดความเจริญมั่งคั่ง แก่อนุภูมิภาคจึงไม่ไกลเกินเอื้อม

ส่งท้าย ACMECS 2018

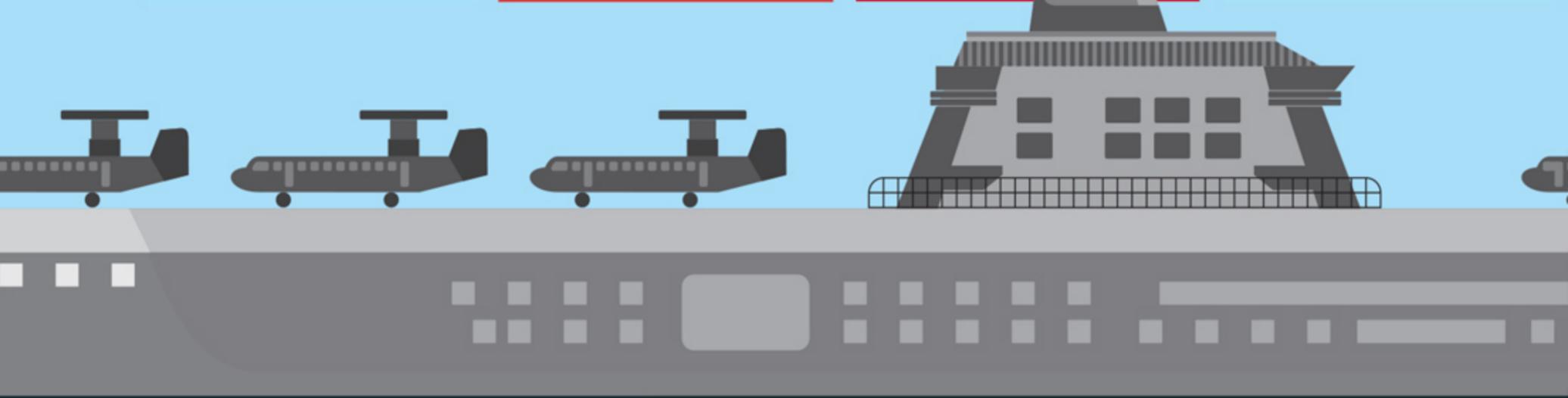
“นรม. สปป.ลาว เดินทางกลับ 20.50 น. 16/06/61 สวภ.” เป็นข้อความประสานงานสุดท้ายในไลน์กลุ่มทีมงานฝ่ายประชาสัมพันธ์ประจำวันนั้น ผู้นำประเทศสุดท้ายเดินทางกลับบ้านแล้วผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอย่างทุ่มเทมาหลายวันแยกย้ายกลับที่ตั้ง เหลือแต่ภารกิจติดตามผลและดำเนินการตามมติที่ประชุมให้เป็นรูปธรรม อาจถือได้ว่าการประชุม ACMECS เป็นการซ้อมใหญ่ก่อนที่ไทยจะเป็นประธานอาเซียนในปีหน้า ซึ่งจะเป็นช่วงเวลาในทุกฝ่ายต้องร่วมแรงร่วมใจทำหน้าที่เจ้าบ้านที่ดีอีกครั้งหนึ่ง เพราะจะมีการประชุมและกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตลอดปี 2562

เรื่อง

วิจิตรา หนสุกาญจน์
นักการทูตปฏิบัติการ กรมพิธีการทูต

เกร็ดความรู้ด้านพิธีการทูต :

คว้นหลังจากงานมหกรรมทางเรือนานาชาติ

ครบรอบ 50 ปี
การก่อตั้งอาเซียน

เรือรบจากประเทศไทยที่เข้าร่วม มหกรรมทางเรือนานาชาติ
ครบรอบ 50 ปี การก่อตั้งอาเซียน หรือ ASEAN International
Fleet Review : ASEAN IFR 2017

เมื่อวันที่ 13-22 พฤศจิกายน 2560 ประเทศไทยโดยกองทัพเรือไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดงานมหกรรมทางเรือนานาชาติ ในโอกาสครบรอบ 50 ปีการก่อตั้งอาเซียน หรือ ASEAN International Fleet Review : ASEAN IFR 2017 ณ เมืองพัทยา จ.ชลบุรี ซึ่งรัฐบาลได้กำหนดให้เป็นกิจกรรมสำคัญระดับประเทศ โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานในการตรวจพลสวนสนามทางเรือ ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวได้เปิดโอกาสให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มาร่วมงานได้ชื่นชมขบวนพาเหรดทางบกของกำลังพลจากกองทัพเรือไทยและนานาชาติรวม 19 ประเทศ อีกทั้งยังได้สัมผัสกับบรรยากาศของอ่าวพัทยาที่รายล้อมไปด้วยเรือรบจากนานาชาติที่มาร่วมกว่า 25 ลำ จาก 18 ประเทศ พร้อมด้วยเรือรบไทย

การที่เรือรบจากต่างประเทศจะเข้าสู่น่านน้ำไทยหรือมาเยือนประเทศไทย
ได้นั้น รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ต้องขออนุญาตอย่างเป็นทางการผ่านช่องทาง
ทางการทูต หรือที่เรียกว่า Diplomatic Clearance โดยจะต้องส่งข้อมูลสำคัญ
เกี่ยวกับเรือรบลำนั้น ๆ อาทิ รายชื่อกัปตันเรือและลูกเรือ ประเภทเรือ
วัตถุประสงค์การขอผ่านเข้ามาเยือน สถานที่และช่วงเวลาของการเข้าจอด
เทียบท่าให้กรมพิธีการทูต กระทรวงการต่างประเทศเพื่อแจ้งต่อกองทัพเรือ
ในการขออนุญาตและอำนวยความสะดวกในกิจกรรมตามที่ได้รับอนุญาต

บรรยากาศ
ของอ่าวพิทยา
ที่รายล้อมไปด้วย
เรือรบจากนานาประเทศ

การจัดงานดังกล่าวนับเป็นความสำเร็จอย่างยิ่งของประเทศไทย ในการส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศ จากการที่มีมิตรประเทศ ส่งเรือรบและผู้แทนเข้าร่วมงานกว่า 40 ประเทศ โดยบทบาทสำคัญของ กรมพิธีการทูต นอกจากการเป็นส่วนหนึ่งในการดูแลความมั่นคงของประเทศไทย ผ่านการสร้างควมไว้วางใจ และกระชับสัมพันธ์ไมตรีระหว่างมิตรประเทศแล้ว ยังทำให้แต่ละประเทศได้มีโอกาสสร้างความคุ้นเคยและประจักษ์ถึงแสนยานุภาพ และเทคโนโลยีทางเรือระหว่างกัน อันเป็นพื้นฐานสำคัญในการรักษาความมั่นคง และสันติภาพทางทะเลร่วมกัน รวมถึงการดำเนินภารกิจด้านมนุษยธรรม ในภูมิภาค เพื่อความผาสุกของประเทศชาติและประชาชนสืบไป

เซมา

SEMA

การเต้นลมวง แห่งตุรกี

เชื่อว่า สำหรับผู้ที่เคยได้ยินชื่อประเทศตุรกีหรือเคยได้มาเยือนตุรกี สิ่งหนึ่งที่เห็นจนคุ้นตาและเป็นที่รับรู้โดยทั่วไป จนแทบกลายเป็นสัญลักษณ์หนึ่งของประเทศสองทวีปนี้ ก็คือ การเต้นโดยบุรุษในชุดสีขาวสะอาดที่ยาวคลุมตาตุ่มและสวมหมวกทรงกระบอกสีน้ำตาลเต้นหมุนวนไปเรื่อย ๆ ซึ่งปัจจุบันในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญ ๆ ของตุรกี ไม่ว่าจะเป็นนครอิสตันบูล เมืองอิซเมียร์ เมืองคาปาโดเจีย ฯลฯ ต่างมีการจัดการแสดงดังกล่าวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นเรื่องปกติ แต่ที่จริงแล้ว การเต้นดังกล่าวเป็นมากกว่าการแสดงและมีตำนานรวมถึงประวัติอันยาวนานหลายร้อยปี

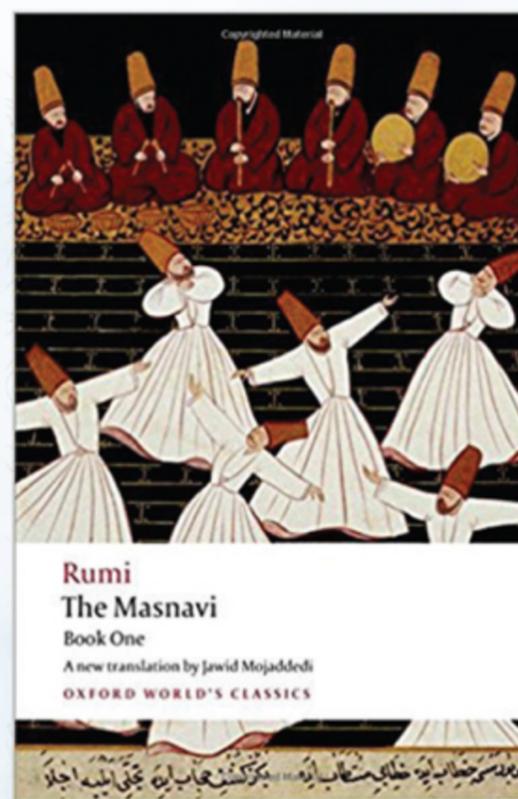
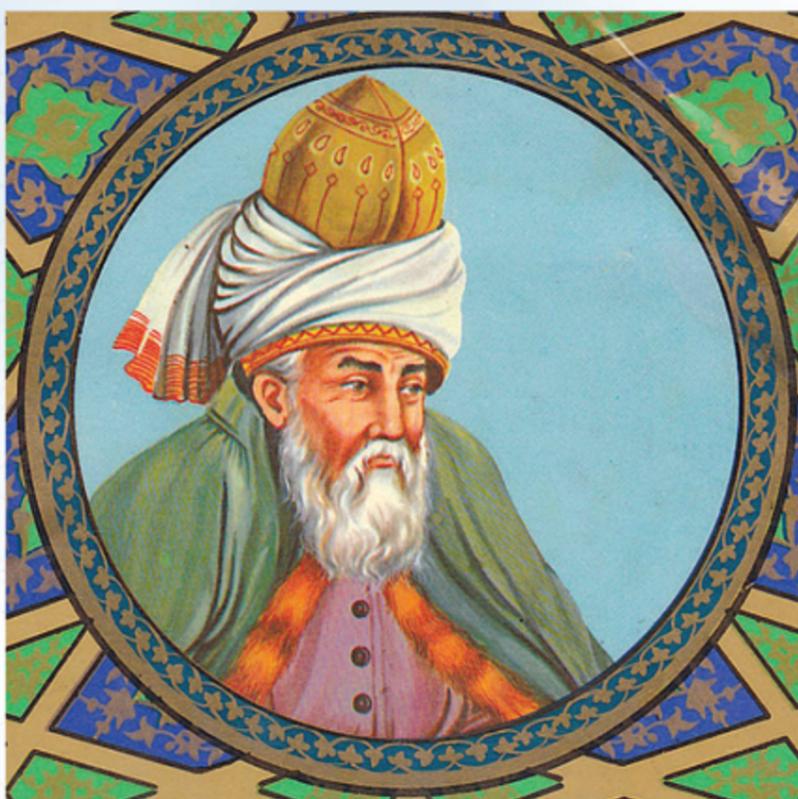
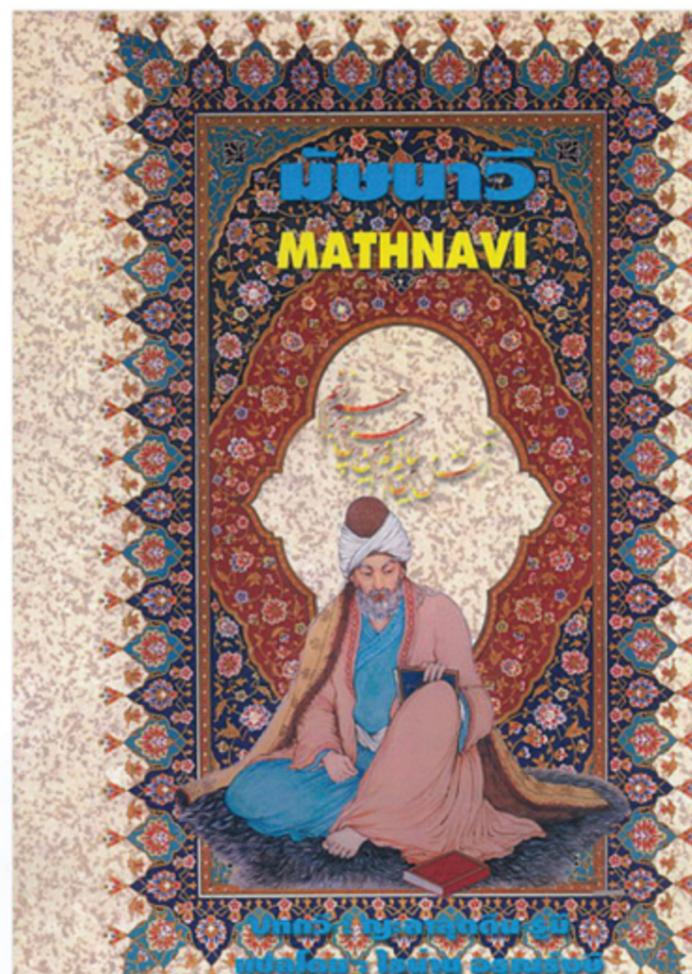

การเต้นดังกล่าวมีชื่อว่า เซมา (Sema) แต่ก็เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในนาม “นักบวชลัทธิลมนวน” (Whirling Dervish) ในโลกตะวันตก และเมื่อปี ค.ศ. 2008 UNESCO ได้จารึกพิธีกรรมดังกล่าวไว้ในบัญชีมรดกทางวัฒนธรรมแห่งมนุษยชาติที่จับต้องไม่ได้ (Masterpieces of the Oral and Intangible Heritage of Humanity) ภายใต้ชื่อ “พิธีเมฟเลวีซามา” (Mevlevi Sama Ceremony) ซึ่งคำว่า เซมา มีความหมายว่า การรับฟังซึ่งเป็นการเจริญสติเพื่อแสดงความเคารพและระลึกถึงพระเจ้า เซมามีจุดเริ่มต้นจากการเป็นพิธีกรรมทางศาสนา ในขณะที่เมฟเลวีนั้น มาจากคำว่า เมาลานา (Mawlana) หรือ เมฟลานา (Mavlana) อันเป็นชื่อที่ศิษยานุศิษย์ยกย่องท่านญะลาละดดีน รุมิ (Jalaluddin Rumi) หรือที่รู้จักทั่วไปในนามรุมิ (Rumi) ผู้ก่อตั้งนิกายเมอลาวิหรือนิกายมัชนาวิ ลัทธิซุฟี (Sufi) ซึ่งเป็นอีกแนวคิดหนึ่งของศาสนาอิสลามที่พัฒนามาจากประเทศเปอร์เซียและแผ่ขยายไปทั่วเอเชีย โดยมีหลักการใหญ่คือ การใช้แนวทางต่าง ๆ อาทิ การเข้าสมาธิ การภาวนา การภิกษาจาร และการเดินรำเพื่อยกระดับจิตวิญญาณภายในของมนุษย์เข้าสู่ความบริสุทธิ์ โดยในพิธีกรรมจะมีการบรรเลงดนตรี การร้องเพลง การท่องบทกลอนและการสวดมนต์ด้วย ซึ่งต่างจากอิสลามกระแสหลักที่เน้นความเคร่งครัดในหลักการและมีความศรัทธาเป็นกรอบแห่งการประพฤติปฏิบัติ

ท่านรุมีเป็นนักปราชญ์ กวี นักรหัสนัย นักกฎหมาย ธรรมจารย์ และผู้นำจิตวิญญาณที่สำคัญของ เปอร์เซียและโลกมุสลิม ท่านเกิด เมื่อปี ค.ศ. 1207 ที่เมืองบัลค์ หรือ อัฟกานิสถานในปัจจุบัน และเสียชีวิต เมื่อปีค.ศ. 1273 ที่เมืองคอนยา (Konya) ซึ่งอยู่ในภาคกลางของตุรกี ซึ่งท่าน ได้ติดตามบิดาเดินทางมาตั้งรกราก ที่เมืองคอนยาในปี ค.ศ. 1228 และได้ อุทิศทั้งชีวิตให้กับการศึกษาศาสนา ตามแนวทางลัทธิซุฟีอย่างลึกซึ้งซึ่งจรมี ความรู้แตกฉานและได้รับความเคารพ นับถือเป็นอย่างสูงจากผู้คนทุกชาติ และศาสนา โดยท่านได้เขียนบทกวี มากมายด้วยภาษาที่ไพเราะ ทั้งกะซาล หรือโคลง รุบัยยาต หรือบทร้อยกรอง สี่บรรทัด โดยผลงานชิ้นเอกของท่าน ก็คือ มัจนาวี (Masnavi หรือ Masnavi-I Ma'navi) ซึ่งมีการแปลเป็นภาษาไทย

มัจนาวี ผลงานชิ้นเอก
ของท่านรุมี ประกอบด้วย
โคลงบทละสองบรรทัด
ซึ่งเป็นคำสอนที่สำคัญ
ในลัทธิซุฟี 50,000 บท
รวบรวมอยู่ในหนังสือ
6 เล่มใหญ่

โดยอาจารย์ไรร่าน อรุณรังษี) โคลงบทละสองบรรทัดซึ่งเป็นคำสอนที่สำคัญ
ในลัทธิซูฟี 50,000 บท รวบรวมในหนังสือ 6 เล่มใหญ่ ที่แต่ละเล่มประกอบด้วย
เรื่องย่อ ๆ ที่อธิบายความหมายทางจิตวิญญาณและความผูกพันระหว่าง
มนุษย์กับพระเจ้าที่ครอบคลุมวิถีชีวิตบนโลกในทุกรูปแบบ ทั้งศาสนา วัฒนธรรม
และการเมือง ฯลฯ และใช้เวลาประพันธ์นานถึง 43 ปี โดยท่านรุมมีเคยกล่าวไว้ว่า
“มนุษย์จะยกระดับจิตวิญญาณให้เข้าถึงพระเจ้าได้ หากว่ามุ่งมั่นอุทิศกายใจ
กับศิลปะทั้งสามประการนี้ นั่นคือ..ดนตรี บทกวี และการเต้นรำ”

การเต้นเซมา (Sema) เป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายในนาม “นิกบวชลัทธิสมวน”
(Whirling Dervish) เมื่อปี ค.ศ. 2008 UNESCO ได้จารึกไว้ในบัญชี
มรดกทางวัฒนธรรมแห่งมนุษยชาติที่จับต้องไม่ได้

การเต้นเซมาเป็นภาวนาจิตถึงพระเจ้าด้วยการหมุนตัวเป็นวงกลม
โดยมีตำนานถึงจุดกำเนิดของการเต้นเซมาสายหนึ่งเล่ากันว่า วันหนึ่ง ท่านรุมมี
เดินผ่านตลาดแล้วได้ยินเสียงตีทองเป็นจังหวะของช่างทอง ในขณะที่ช่างตีทอง
ก็กล่าววลี “la ilaha ilallah” (ไม่มีพระเจ้าอื่นใด เว้นแต่เอกองค์อัลลอฮ์
(ช.บ.) - There is no god but Allah) ทำให้ท่านรุมมีได้แรงบันดาลใจ
และด้วยความปลาบปลื้มปีติท่านจึงกางแขนทั้งสองข้างออกพร้อมเริ่มหมุนตัวเอง
ไปรอบ ๆ อันเป็นที่มาของการเต้นเซมานั่นเอง โดยทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับ
การเต้นเซมาล้วนมีนัยและความหมายทั้งสิ้น เริ่มจากการที่เซมาเซน (semazen)
หรือนักเต้นเซมาทุกคนต้องทำความเคารพอาจารย์ (Sheikh) ผู้ยืนอยู่บนขนแกะสีแดง
ซึ่งถือเป็นตัวแทนของดวงอาทิตย์ ด้วยการยกมือทั้งสองขึ้นกอดอกแล้วโค้งคำนับ

อาจารย์ เมื่อเซมาเซนยืนตรงอีกครั้ง ก็จะดูเหมือนเลข 1 ซึ่งสะท้อนถึงการเป็น
หนึ่งเดียวกับพระเจ้า จากนั้นเหล่าเซมาเซนจะเริ่มการเต้นด้วยการเอียงศีรษะ
ไปด้านหนึ่ง แล้วหมุนวนรอบตัวเองพลาจเคลื่อนตัวเป็นวงกลมไปรอบห้อง
ในขณะที่มีการบรรเลงเพลงด้วยเครื่องดนตรีแบบดั้งเดิม ทั้งขลุ่ย กลอง กีตาร์
อาหรับ ซิมอาหรับ ฯลฯ ที่มีท่วงทำนองสงบเย็น โดยเซมาเซนจะเคลื่อนไปข้างหน้า
เป็นเวลากว่าชั่วโมง การเต้นลมวนอันชวนให้เข้าสู่ภวังค์นั้นสื่อถึงเหตุผล
ธาตุและภาวะในชีวิตของมนุษย์ที่แตกต่างกัน สามารถแบ่งได้เป็น 4 รอบ
โดยรอบแรกเป็นสัญลักษณ์แห่งการตื่นรู้ รอบที่สองแสดงความปลื้มปิติ
จากการได้ประจักษ์เห็นความวิจิตรของการสร้างโลก รอบที่สามสะท้อนถึง
การเสียสละตนเพื่อความรู้และความรัก และในรอบที่สี่ อาจารย์จะก้าวเข้าไปยืน
กลางวงของเซมาเซนเพื่อสะท้อนการที่พระอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล
ซึ่งความงดงามของการเต้นเซมาคือ การผสมผสานสภาวะจิตใจ อารมณ์
และจิตวิญญาณของมนุษย์ผ่านการภาวนาจิตถึงพระเจ้าเพื่อพัฒนาตนเองและ
มนุษยชาติ

อนุสรณ์ท่านรุมีย์
ในเมืองคอนยา
ผู้เป็นทั้งนักปราชญ์ กวี
นักรหัสมัย นักกฎหมาย
ธรรมจารย์และผู้นำ
จิตวิญญาณที่สำคัญ
ของเปอร์เซีย
และโลกมุสลิม

เซมาเซนจะสวมหมวกทรงกรวยสูงสีน้ำตาล ชื่อ ซิคเค (sikke) ที่ทำมาจากขนอฐ อันเป็นสัญลักษณ์ของป่ายสุสานแห่งออตตา ชุดกระโปรงยาวบานสีขาว ชื่อ เทมมูร์ (temmure) เปรียบเสมือนผ้าห่อหุ้มออตตา เมื่อเซมาเซนคนแรกก้าวเข้ามาถึงลานเต้นทุกคนจะใส่ผ้าคลุมสีดำ ชื่อ เฮอร์คา (hurka) และการถอดผ้าเฮอร์คาออก แสดงถึงการเกิดใหม่ด้านจิตวิญญาณเพราะได้พบกับสัจธรรมแล้ว ในช่วงการเริ่มต้นของการเต้นเซมา ผู้เต้นจะยกมือกอดอก เมื่อเริ่มเต้นแล้วเซมาเซนจะชูแขนขวาโดยหงายฝ่ามือขึ้นฟ้า เพื่อรับความเมตตาจากพระเจ้า ในขณะที่มือซ้ายจะคว่ำลงสู่พื้นดิน สะท้อนถึงการถ่ายทอดความรักจากพระเจ้าสู่เพื่อนมนุษย์ โดยจะหมุนวนตามเข็มนาฬิกาจากขวาไปซ้ายและหมุนตัวโดยใช้เท้าซ้ายยึดกับพื้นเพื่อเป็นแกนหลัก แต่เดิมนั้น ก่อนหมุนตัว เซมาเซนจะต้องอดอาหารและเข้าห้องฝึกร่างกายเป็นเวลานานถึง 1,001 วัน และเชื่อกันว่า ผู้ที่มีสมาธิมากจะสามารถถอยตัวขึ้นเมื่อหมุนไปช่วงหนึ่งด้วย

วัฒนธรรมการเต้นเซมามีการแผ่ขยายไปยังดินแดนอื่น ๆ ที่ได้รับอิทธิพลจากนิกายเมอลาવીด้วย โดยในแต่ละแห่งจะมีการดัดแปลงให้เข้ากับวัฒนธรรมและประเพณีความเชื่อของพื้นที่นั้น ๆ อาทิ การเต้นทานูรา (tanoura หรือ el-tanoura) ในอียิปต์ ซึ่งผู้เต้นจะใส่ชุดกระโปรงที่มีสีส้มมากมาย แต่ละสีเป็นสัญลักษณ์ของนิกายเมอลาวีแต่ละนิกายในขณะที่ในปากีสถาน เรียกการเต้นลมนวนว่า ดาห์มะอัล (Dhamaal) ซึ่งจัดขึ้นเพื่อสดุดีนักบุญของลัทธิซุฟี โดยในการเต้นดาห์มะอัลจะมีการใช้กลองเป็นอุปกรณ์หลักในการให้จังหวะการเต้น เป็นที่น่าสนใจว่า กิเนส เวิลด์ เรคคอร์ดส์

การเต้นเซมา มือขวาจะชูหงายขึ้นฟ้า เพื่อรับความเมตตาจากพระเจ้า ในขณะที่มือซ้ายจะคว่ำลงสู่พื้นดิน สะท้อนถึงการถ่ายทอดความรักจากพระเจ้าสู่เพื่อนมนุษย์

(Guinness World Records) มีการบันทึกสถิติโลกว่า เมื่อปี ค.ศ. 2012 นายซาฟิค อิบราฮิม อับด์ เอล ฮาเม็ด (Shafik Ibrahim Abd El Hamed) เป็นผู้ชายที่สามารถหมุนได้ 2,905 รอบ ในขณะที่เจ้าของสถิติฝ่ายหญิงคือ นางสาวทारा ลี โอคเลีย (Tara Lee Oakley) สามารถหมุนได้ 2,192 รอบ แต่เมื่อปี ค.ศ. 2015 มีผู้ทำสถิติใหม่ คือ นางสาวนิโคล แมคลาเรน (Nicole McLaren) ซึ่งสามารถหมุนได้มากถึง 3,552 รอบ ส่วนการแสดงการหมุนลมวนที่นานที่สุดในโลก ใช้เวลานานถึง 4 ชั่วโมง และการหมุนลมวนที่มีผู้ร่วมหมุนพร้อมกันมากที่สุดเกิดขึ้นที่ไต้หวันเมื่อปี ค.ศ. 2011 โดยมีผู้เข้าร่วมถึง 755 คน

รูปปั้นตุ๊กตาการเต้นเซมาเป็นของที่ระลึก
ที่มีคุณค่าทางจิตใจสำหรับผู้ที่ได้มาเยี่ยมชม

เมื่อช่วงปลายเดือนธันวาคม ค.ศ. 2017 ผมและเพื่อนข้าราชการที่สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงอังการา ได้ตอบรับคำเชิญของผู้บริหารเมืองคอนยาให้ไปชมการเต้นเซมา ในวาระพิธีฉลองระลึกถึงท่านเมอลานา ญะลา ลุดดีน รุมิ ครั้งที่ 744 (744th Mawlana Jalaluddin Rumi Commemoration Ceremonies) ซึ่งเป็นการจัดงานประจำปี นับเป็นโอกาสที่สำคัญมาก เพราะเมืองคอนยาถือเป็นแหล่งกำเนิดของลัทธิเมอลาวิ และปัจจุบันยังเป็นศูนย์กลางทางจิตวิญญาณของลัทธิเมอลาวิ เมืองคอนยาตั้งอยู่ห่างจาก

กรุงอังการาไปทางทิศใต้ประมาณ 250 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทาง โดยรถยนต์เกือบสามชั่วโมง คอนยา เป็นเมืองที่เงียบสงบ ในอดีตเคยเป็น เมืองหลวงของอาณาจักรเซลจุกเติร์ก ซึ่งเป็นอาณาจักรแรกของชาวเติร์ก ในตุรกี ปัจจุบันมีสถานที่สำคัญ

ได้แก่ สุสานท่านเมฟลานา พิพิธภัณฑ์เมฟลานาที่แต่เดิมเป็นสถานที่ที่นักบวช ในลัทธิเมอลาวิใช้ฝึกและทำการหมุณลมวน

แม้ว่าโดยปกติการแสดงเซมาจะจัดขึ้นในเซมาฮานะ (Semahane) ซึ่งเป็นสถานที่สำหรับการแสดงเซมาโดยเฉพาะ แต่การแสดงที่เมืองคอนยา ที่พวกเราไปร่วมชม จัดขึ้นในสนามกีฬาในร่มประจำเมือง ซึ่งเป็นอาคาร ทันสมัยที่สามารถจุผู้ชมได้ 10,000 คน โดยการแสดงเซมาจัดขึ้นในช่วงค่ำ ของคืนวันเสาร์ และเมื่อเราเดินทางไปถึงเมืองคอนยา ก็เห็นป้ายประกาศ การจัดพิธีฯ ทั่วทุกมุมเมือง และเมื่อเข้าไปภายในสนามกีฬาฯ ก็ยิ่งต้อง ตื่นตาตื่นใจเพราะมีผู้ชมอยู่เต็มเกือบทุกที่นั่ง เราทราบภายหลังว่า บัตรเข้าชม การแสดงฯ หายาก และต้องจองกันล่วงหน้าเป็นเดือน ๆ เลยทีเดียว พิธีเริ่มต้นด้วยการกล่าวต้อนรับของผู้แทนเมืองคอนยา ก่อนที่จะมีการนำเสนอ

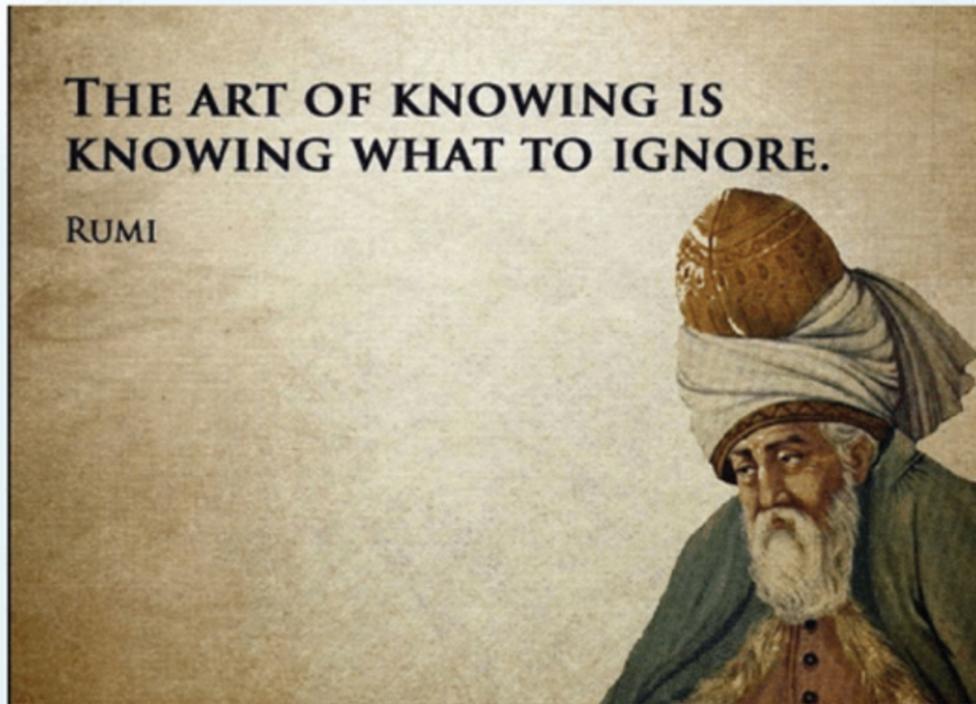
ช่วงไฮไลท์ของการแสดง
เซมาคือ ช่วงที่เคลื่อนตัว
มาอยู่บริเวณขอบเวที
ที่เป็นทรงกลมขนาดใหญ่
และประกอบด้วยผู้เต้น
เกือบ 30 คน

ผลการศึกษาทางวิชาการเกี่ยวกับชีวิตและอิทธิพลของท่านรุมีต่อสังคม
โดยนักวิชาการ แล้วจึงเป็นการแสดงดนตรีโดยวงดนตรีแบบดั้งเดิม ซึ่งเป็นเสมือน
การสร้างบรรยากาศ และท้ายที่สุดการแสดงที่ทุกคนรอคอยก็เริ่มต้นขึ้นในเวลา
ประมาณ 21.00 น. โดยเซมาเซนได้เคลื่อนแถวเข้ามาอยู่บริเวณขอบเวทีที่เป็น
ทรงกลมขนาดใหญ่ ผู้ชมทุกคนตื่นเต้นอย่างเห็นได้ชัด เมื่อแถวของเซมาเซน
ประกอบด้วยผู้เต้นเกือบ 30 คน

ณ เวลานั้น เวลาในสนามกีฬาแห่งนั้น เหมือนถูกทำให้ช้าลงจนทุกอย่างกลายเป็น ภาพช้า ร่างของเซม่าเซนซึ่งหมุนตัวไปรอบ ๆ เวทีวงกลมราวกับอยู่ในฉนวนสะกดทุกสายตา ไว้ได้อย่างมีมนต์ขลังท่ามกลางเสียงดนตรี ที่ฟังสบาย ทั้งหมดผสมผสานกันสร้าง บรรยากาศที่สงบนิ่งและสงบสุข ถึงขนาดที่ ไม่มีแม้แต่เสียงจิ้งจก่าพูดคุยหรือการสนทนาใดๆ เลยในหมู่ผู้ชมเกือบ 10,000 คน และแม้ว่า การเต้นเซม่าในค่านั้นจะใช้เวลานานถึง สองชั่วโมง แต่ไม่มีใครรู้สึกเบื่อหน่ายหรือ ละสายตาจากเหล่าเซม่าเซนได้เลย มีการใช้ แสงสีช่วยสร้างบรรยากาศในการแสดงด้วย ทั้งสีแดง สีฟ้า สีเขียว ฯลฯ ในแต่ละรอบของ

การเดินเซม่า นับเป็นเรื่องที่น่าทึ่งไม่น้อย
ที่คนเกือบ 30 คน ที่หมุนวนไปในเวลาที่ที่มี
เขตจำกัดนั้นไม่ได้ชนหรือกระทบกันเลย
แม้แต่น้อย ซึ่งหมายความว่านอกจากเหล่า
เซม่าเซนจะต้องมีการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีแล้ว
ทุกคนยังต้องมีสติอยู่ตลอดเวลาด้วยแม้จะอยู่
ในช่วงการหมุนลมนวนก็ตาม การเข้าชม
การแสดงในคืนนั้นถือเป็นประสบการณ์ที่ล้ำค่า
และยังตราตรึงใจพวกเราทุกคนอยู่ไม่รู้ลืม

เรื่อง

พงศ์สิน เทพเรืองชัย
นักการทูตชำนาญการ กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

185 ปี แห่งมิตรภาพ ไทย - สหรัฐฯ

ตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา หลายคนคงได้เห็นข่าวเรื่องนิทรรศการของขัวญแห่งมิตรภาพที่สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย จัดขึ้นเพื่อฉลองครบรอบ 200 ปีแห่งมิตรภาพระหว่างสองประเทศ ในขณะเดียวกันก็มีข่าวเรื่องทายาทแฝดสยามอิน - จันคืนถิ่นบรรพบุรุษที่จังหวัดสมุทรสงคราม ในโอกาสการฉลองครบรอบ 185 ปีความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-สหรัฐฯ หลายคนจึงอาจสงสัยว่า ทำไมไทยกับสหรัฐฯ ถึงนับปีไม่ตรงกัน เหตุใดฝ่ายสหรัฐฯ จึงฉลองครบรอบ 200 ปี ในขณะที่ฝ่ายไทยฉลองครบรอบ 185 ปี

อันที่จริง ไทยกับสหรัฐฯ ไม่ได้นับต่างกัน แต่เรากำลังพูดถึงคนละเหตุการณ์กัน ฝ่ายสหรัฐฯ ฉลองครบรอบ 200 ปีแห่งมิตรภาพ ในขณะที่ฝ่ายไทยฉลองครบรอบ 185 ปี ของความสัมพันธ์ทางการทูต หากจะทำความเข้าใจเรื่องนี้ ก็ต้องมาดูกันว่า 200 ปี เริ่มนับจากอะไร และ 185 ปี เริ่มนับจากอะไร

นิทรรศการ “ของขวัญแห่งมิตรภาพ” (Great and Good Friends) จัดขึ้นเพื่อรำลึกถึงความสัมพันธ์อันยาวนานกว่า 200 ปีของไทยและสหรัฐฯ

ว่าด้วยเรื่อง 185 ปี และ 200 ปี

มิตรภาพไทย - สหรัฐฯ เริ่มต้นขึ้นอย่างน้อยที่สุดเมื่อ 200 ปีที่แล้วในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เมื่อกัปตันสตีเฟน วิลเลียมส์ พ่อค้าชาวอเมริกันคนแรกเดินทางมาไทยในปี 2361 (ค.ศ. 1818) นอกจากนี้จะขนสินค้าสำคัญจากสยาม คือ น้ำตาลกลับไปยังสหรัฐฯ แล้ว ยังได้นำจดหมายจากพระยาสุริยวงศ์มนตรี (ดิศ บุนนาค) ไปมอบให้ประธานาธิบดีเจมส์ มอนโร (ประธานาธิบดีคนที่ 5 ของสหรัฐฯ) อันถือเป็นการติดต่อกันครั้งแรกตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์

การติดต่อดังกล่าวทำให้การค้าสองฝ่ายเพิ่มพูนขึ้น โดยมีการแลกเปลี่ยนปีนคาบศิลาของสหรัฐฯ กับน้ำตาลของสยาม และนำไปสู่การทำสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์ (Treaty of Amity and Commerce) ในปี 2376 (ค.ศ. 1833) ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และประธานาธิบดีแอนดรูว์ แจ็กสัน (ประธานาธิบดีคนที่ 7 ของสหรัฐฯ) ทำให้สยามเป็นประเทศแรกในเอเชียที่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับสหรัฐฯ อย่างเป็นทางการ ซึ่งครบรอบ 185 ปี ในปี 2561

ดังนั้น เราจะเห็นว่า 200 ปี แห่งมิตรภาพ นับจากการติดต่อกันครั้งแรกตามที่ปรากฏในเอกสารทางประวัติศาสตร์ นั่นก็คือ จดหมายของพระยาสุริยวงศ์มนตรี (ดิศ บุนนาค) ในปี 2361 ในขณะที่ 185 ปี แห่งความสัมพันธ์ทางการทูต นับจากการทำสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์เมื่อปี 2376

ของขวัญแห่งมิตรภาพ

ตั้งแต่แรกเริ่มความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ทั้งสองประเทศได้มีความใกล้ชิดกันในระดับประมุข กล่าวคือ ระหว่างพระมหากษัตริย์ไทยกับประธานาธิบดีสหรัฐฯ ซึ่งความใกล้ชิดนี้สะท้อนออกมาอย่างชัดเจนด้วยการแลกเปลี่ยนของขวัญระหว่างประมุขของไทยกับสหรัฐฯ

เพื่อฉลองครบรอบ 200 ปี การติดต่อครั้งแรกระหว่างไทย - สหรัฐฯ ในปี 2561 สถานเอกอัครราชทูตสหรัฐฯ ได้จัดนิทรรศการ “ของขวัญแห่งมิตรภาพ” (Great and Good Friends) ระหว่างวันที่ 21 มีนาคม - 30 มิถุนายน 2561 โดยนำสิ่งของซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ต่อความสัมพันธ์ไทย-สหรัฐฯ มาจัดแสดง โดยเฉพาะภาพเอกสารประวัติศาสตร์หลายฉบับที่ไม่เคยจัดแสดงต่อสาธารณชนมาก่อน และศิลปวัตถุล้ำค่าที่พระมหากษัตริย์ไทยได้พระราชทานแก่ประธานาธิบดีสหรัฐฯ รวมถึงของขวัญที่ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ทูลเกล้าฯ ถวายพระมหากษัตริย์ไทย โดยมีสิ่งของที่นำมาจากสถาบันสมิธโซเนียน หอสมุดรัฐสภา และหอจดหมายเหตุแห่งชาติของสหรัฐฯ นอกจากนี้ ยังมีสิ่งของที่ได้รับคำแนะนำจากหน่วยงานไทย ได้แก่ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ สถาบันพระปกเกล้า และหอภาพยนตร์แห่งชาติ

นอกจากนี้ สิ่งของที่นำมาจัดแสดงหลายชิ้นยังมีเรื่องราวและเกร็ดความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจ เช่น พระบรมฉายาลักษณ์พระมหากษัตริย์ไทยและภาพถ่าย / ภาพเขียนประธานาธิบดีสหรัฐฯ ที่สองฝ่ายเคยแลกเปลี่ยนกัน สะท้อนถึงยุคสมัยที่สองประเทศติดต่อกันโดยที่ต่างฝ่ายต่างไม่เคยพบเจอกัน จึงมีการแลกเปลี่ยนพระบรมฉายาลักษณ์ และภาพเขียน / ภาพถ่ายเพื่อให้อีกฝ่ายได้รู้จักพระพักตร์และหน้าตาซึ่งกันและกัน ชุดเครื่องถมทองที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวพระราชทานให้ฝ่ายสหรัฐฯ หลังจากที่ได้จัดแสดงในงานนิทรรศการเฉลิมฉลองครบรอบ 100 ปี ประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อปี 2419 (ค.ศ. 1876) ณ นครเพนซิลเวเนีย (เป็นงาน World Expo หรือ World's Fair ยุคแรก ๆ และเป็นครั้งแรกที่สหรัฐฯ เป็นเจ้าภาพจัดงานดังกล่าว) และสำเนาสนธิสัญญาไมตรีและการพาณิชย์ ซึ่งจัดทำขึ้นเป็น 4 ภาษา คือ ไทย อังกฤษ โปรตุเกส และจีน เนื่องจากในสมัยที่จัดทำสนธิสัญญาดังกล่าว ชาวอเมริกันยังไม่คุ้นเคยกับภาษาไทย และชาวสยามยังไม่คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษมากนัก ในขณะที่ภาษาโปรตุเกสกับภาษาจีนเป็นภาษาที่มีอิทธิพลในการติดต่อระหว่างประเทศในตอนนั้น

Great and Good Friend เป็นคำที่ประธานาธิบดี อับราฮัม ลินคอล์น ใช้ขึ้นต้นจดหมายที่เขียนกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี 2405 เพื่อตอบขอบคุณที่พระองค์ได้พระราชทานของขวัญซึ่งแสดงถึงมิตรภาพต่อสหรัฐฯ จึงเป็นที่มาของชื่อนิทรรศการฯ ภาษาอังกฤษว่า Great and Good Friends Exhibition ซึ่งสะท้อนถึงไมตรีจิตระหว่างไทยกับสหรัฐฯ ตลอดสองศตวรรษที่ผ่านมา โดยนิทรรศการฯ เล่าเรื่องราวของประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์ไทย - สหรัฐฯ ผ่านการแลกเปลี่ยนสาส์น / พระราชสาส์น การแลกเปลี่ยนของขวัญ และการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับประมุขตั้งแต่ช่วงต้นยุครัตนโกสินทร์จนถึงปัจจุบัน

ภาพประวัติศาสตร์อันเก่าแก่ของแฝดสยามอิน - จัน
ถูกนำมาจัดแสดงให้ชมในนิทรรศการครั้งนี้

คนไทยเดินทางไปสหรัฐฯ

นอกจากความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดระหว่างประมุขของทั้งสองประเทศที่มีมาตั้งแต่ยุคต้นรัตนโกสินทร์แล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนก็เริ่มต้นในช่วงใกล้เคียงกัน เนื่องจากมีคนไทยเดินทางไปสหรัฐฯ ตั้งแต่ก่อนการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

เมื่อพูดถึงแฝดสยามอิน - จัน คงไม่มีคนไทยคนไหนไม่รู้จักชื่อนี้ แต่สิ่งที่คุณจำนวนมากอาจไม่เคยรู้คือ แฝดสยามอิน - จัน เป็นชาวไทยคนแรก ๆ ที่เดินทางไปยังสหรัฐฯ และบรรลุ “ความฝันอเมริกัน” อันหมายถึง หากใครก็ตามมีความขยันและมุ่งมั่นในการทำงาน คน ๆ นั้นก็สามารถประสบความสำเร็จในอเมริกาได้ ซึ่งอิน - จันได้ประสบความสำเร็จจนกลายเป็นนักธุรกิจที่มีฐานะ ทั้งคู่เป็นเจ้าของไร่ฝ้าย (อุตสาหกรรมฝ้ายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจสหรัฐฯ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน) ในรัฐนอร์ทแคโรไลนา และได้ปักหลักสร้างครอบครัวอยู่ในสหรัฐฯ โดยทายาทของแฝดสยามอิน - จันยังคงอยู่ที่รัฐดังกล่าวมาจนถึงปัจจุบันและมีงานรวมญาติทุกปี ณ บ้านหลังที่อิน - จันเคยอาศัยอยู่

การเดินทางของอิน - จันไปสหรัฐฯ เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2372 (ค.ศ.1829) พร้อมกับนายอาเบล คอฟฟิน กัปตันเรือสินค้า เดอะ ซาเคม (The Sachem) โดยใช้เวลาเดินทาง 138 วัน จึงถึงเมืองบอสตัน รัฐแมสซาชูเซตส์ และที่นั่นเองที่คู่แฝดได้เปิดตัวให้เป็นที่รู้จัก ก่อนจะออกเดินทางแสดงทั่วอเมริกาและยุโรป จนเมื่ออายุได้ 28 ปี ในปี 2382 (ค.ศ.1839) ทั้งคู่ก็ได้ตั้งถิ่นฐานที่หมู่บ้านแทรพฮิลล์ (Traphill) เมืองวิลคส์ เคาน์ตี (Wilkes County) รัฐนอร์ทแคโรไลนา โดยได้ลงทุนซื้อที่ดิน 110 เอเคอร์ (ประมาณ 278.3 ไร่) และมีธุรกิจการเพาะปลูกที่ประสบความสำเร็จ โดยส่วนมากเป็นไร่ฝ้าย ต่อมาแฝดสยามฯ ได้ใช้นามสกุลบังเกอร์และได้รับสัญชาติอเมริกัน และแต่งงานกับพี่น้องชาวอเมริกัน โดยจันสมรสกับนางสาว Adelaide Yates และอินสมรสกับนางสาว Sarah Ann Yates แฝดสยามฯ มีลูกทั้งหมด 21 คน โดยจันมีบุตร 10 คน และอินมีบุตร 11 คน

อนุสรณ์สถานแฝดอิน-จัน
ตั้งอยู่ที่ริมถนนเอกชัย
ตำบลลาดใหญ่
อำเภอเมือง
จังหวัดสมุทรสงคราม

อิน - จัน ได้ใช้ชีวิตอยู่ที่สหรัฐฯ และเสียชีวิตเมื่อวันที่ 17 มกราคม 2417 (ค.ศ. 1874) เมื่ออายุได้ 63 ปี ปัจจุบันทายาทของอิน - จัน มากกว่า 1,500 คน ยังคงจัดกิจกรรมรำลึกถึงบรรพบุรุษเป็นประจำทุกปี ด้วยความผูกพันและภูมิใจในความเป็นมาของบรรพบุรุษชาวไทยซึ่งเป็นแผ่นดินที่มีชื่อเสียงของโลก

ปีนี้ (2561) คณะทายาทของแผ่นดินสยามอิน - จัน จำนวน 14 คน ได้เดินทางมาเข้าร่วมโครงการ “ทายาทแผ่นดินสยามอิน - จันคืนถิ่นบรรพบุรุษ” ที่กระทรวงการต่างประเทศจัดขึ้นที่กรุงเทพฯ และจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งเป็นจังหวัดบ้านเกิดของแผ่นดินสยามอิน - จัน ระหว่างวันที่ 6 - 13 พฤษภาคม 2561 เพื่อระลึกถึงแผ่นดินสยามอิน - จัน ซึ่งถือเป็นบุคคลสัญลักษณ์ของการติดต่อระหว่างชาวไทยกับชาวอเมริกันในช่วงต้นยุครัตนโกสินทร์ และกระชับความสัมพันธ์กับทายาทของอิน - จัน ซึ่งปัจจุบันได้เป็นกลุ่มมิตรของประเทศไทยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ภาคประชาชนไทย - สหรัฐฯ ให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ภาคประชาชน

จากยุคสมัยของอิน - จัน มาจนถึงปัจจุบัน ได้มีการไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชนไทยกับสหรัฐฯ ซึ่งนำไปสู่การแลกเปลี่ยนความร่วมมือ และมิตรภาพระหว่างสองประเทศ โดยในศตวรรษที่ 19 ช่วงเวลาใกล้เคียงกันกับที่อิน - จันเดินทางไปสหรัฐฯ และสร้างชื่อเสียงโด่งดัง ก็มีชาวอเมริกันเดินทางมาไทยและสร้างชื่อเสียงเช่นกัน นั่นก็คือ นายแดน บีช แบรดลีย์ หรือที่คนไทยเรียกกันคุ้นหูว่า หมอบรัดเลย์ ซึ่งเดินทางมาไทยเมื่อปี 2378 (ค.ศ. 1835) ในฐานะหมอสอนศาสนา และเป็นผู้นำการแพทย์แผนปัจจุบัน (แบบตะวันตก) เข้ามาหลายประการ เช่น การผ่าตัดและการใช้วัคซีน รวมถึงเป็นผู้บุกเบิกการพิมพ์ในประเทศไทย

ต่อมาในศตวรรษที่ 20 ได้มีชาวอเมริกันคนอื่นๆ ที่ถูกบันทึกลงในประวัติศาสตร์ไทย เช่น นายจิม ทอมป์สัน อดีตเจ้าหน้าที่ข่าวกรองของสหรัฐฯ ซึ่งถูกส่งมาปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองและต่อมาได้เริ่มต้นทำธุรกิจผ้าไหมไทยในปี 2494 จนกลายเป็นผู้ผลิตผ้าไหมไทยที่โด่งดัง และนายสตีเฟน ยัง นักศึกษามานุษยวิทยาชาวอเมริกันผู้สะดุดล้มระหว่างเดินอยู่ที่บ้านเชียง จังหวัดอุดรธานี และพบว่า สิ่งที่สะดุดนั้นเป็นโบราณวัตถุประเภทเครื่องปั้นดินเผาในยุคหินใหม่ อันเป็นจุดเริ่มต้นของความร่วมมือไทย - สหรัฐฯ ในการศึกษาแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง

การเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชนของสองประเทศในสองศตวรรษที่ผ่านมาทำให้เกิดหลายปรากฏการณ์ทางสังคม ไม่ว่าจะเป็น Thai Town บนถนนฮอลลีวูด ในนครลอสแอนเจลิส ซึ่งเป็นชุมชนไทยในต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุด ร้านอาหารไทยที่สามารถพบได้ทั่วไปตามเมืองใหญ่ในสหรัฐฯ รวมถึงการที่คนไทยหรือลูกหลานของคนไทยประสบความสำเร็จในสหรัฐฯ ในสาขาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นดนตรี ภาพยนตร์ กีฬา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ฯลฯ

แก๊งผู้มีเกียรติที่เข้าร่วมในงานฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตไทย-สหรัฐฯ ครบรอบ 185 ปี และการแสดงศิลปวัฒนธรรมที่สะท้อนถึงความเป็นไทยได้อย่างดี

ในโอกาสที่ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - สหรัฐฯ ครบรอบ 185 ปี ในปี 2561 กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ ได้จัดงานเลี้ยงอาหารค่ำเพื่อสะท้อนเรื่องราวดังกล่าว ชื่อ The Faces of Thais in the Relations of the Elephant and the Eagle เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2561 ซึ่งมีทั้งบุคคลสำคัญของไทยและสหรัฐฯ ที่ดำเนินกิจกรรมหรือมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ไทย-สหรัฐฯ จากหลากหลายสาขาอาชีพเข้าร่วม อาทิ ผู้แทนภาคเอกชนไทยที่ลงทุนในสหรัฐฯ เช่น บริษัทไทยซัมมิทโอโตพาร์ท อินดัสตรี ผู้ผลิตตัวถังรถยนต์ Tesla นายบัณฑิต อึ้งรังษี วาทยกรชาวไทยคนแรกที่ได้รับเลือกให้อำนวยเพลงให้กับวงดนตรี New York Philharmonic Orchestra รศ.ดร. คุณหญิงสุมนทนา พรหมบุญ ประธานคณะอนุกรรมการบริหารโครงการการประชุมโต๊ะกลมไทย - สหรัฐฯ ด้านการศึกษา พล.ท. วีรชน สุคนธปฏิภาค รองโฆษกประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นางจิระนันท์ พิตรปรีชา นักเขียนรางวัลซีไรต์ ปี 2532 นางสาวอัญชลี จงคดีกิจ ศิลปินชั้นนำของไทย และนางวิรดา นิราพาธพงศ์พร นักกอล์ฟอาชีพหญิง เป็นต้น และมีแขกเกียรติยศในงาน ได้แก่ คณะทายาทของแผ่นดินสยามอิน - จัน

อีกกิจกรรมหนึ่งที่จัดขึ้นในปี 2561 ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์ภาคประชาชนระหว่างไทยกับสหรัฐฯ คือ ความร่วมมือด้านโบราณคดีเรื่องบ้านเชียง โดยกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ได้นำคณะผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดีของกรมศิลปากร และคณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ไปศึกษาดูงานที่ Institute for Southeast Asia Archaeology (ISEAA) มหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย นครฟิลาเดลเฟีย และสถาบันสมิธโซเนียน กรุงวอชิงตัน ระหว่างวันที่ 29 มกราคม - 4 กุมภาพันธ์ 2561 และมีกำหนดจัดสัมมนาเกี่ยวกับสารสนเทศและความรู้ใหม่จากการวิจัยเรื่องโบราณคดีของบ้านเชียงในเดือนกันยายน 2561 ที่กรุงเทพฯ

ความร่วมมือเรื่องแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงมีจุดเริ่มต้นย้อนหลังกลับไปหลายสิบปี โดยหลังจากที่นายสตีเฟน ยัง ได้ระดมเครื่องปั้นดินเผาที่บ้านเชียง กรมศิลปากร มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนีย ได้ร่วมกันขุดค้นแหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ในชื่อ “โครงการโบราณคดีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” และต่อมาได้มีการจัดนิทรรศการหมุนเวียนเกี่ยวกับการค้นพบโบราณวัตถุในบ้านเชียงให้บุคคลทั่วไปได้เข้าชมทั้งในสหรัฐอเมริกาและต่างประเทศ และจัดแสดงเป็นนิทรรศการถาวรที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติบ้านเชียง เมื่อปี 2530 ต่อมา แหล่งโบราณคดีบ้านเชียงได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกในปี 2535 ในฐานะแหล่งอารยธรรมของชุมชนก่อนประวัติศาสตร์ที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ปัจจุบัน ศูนย์วิจัยเรื่องบ้านเชียงในมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียยังคงศึกษาและวิเคราะห์เครื่องปั้นดินเผาที่พบจากแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงโดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงจัดทำแหล่งข้อมูลทางโบราณคดีเกี่ยวกับโบราณวัตถุที่ค้นพบในรูปแบบออนไลน์เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับแหล่งโบราณคดีบ้านเชียงสู่สาธารณชน

มิตรภาพที่ยั่งยืน

จากจดหมายปี 2361 และสนธิสัญญาปี 2376 มาจนถึงปัจจุบันครบรอบ 200 ปี และ 185 ปี ตามลำดับ กิจกรรมที่ฝ่ายไทยกับฝ่ายสหรัฐฯ จัดขึ้นร่วมกันตลอดปี 2561 ล้วนสะท้อนถึงความสัมพันธ์อันยาวนานระหว่างสองประเทศรวมถึงมิตรภาพและความใกล้ชิดทั้งในระดับผู้นำและระดับประชาชน และความตั้งใจของทุกฝ่ายที่จะส่งเสริมมิตรภาพที่ยั่งยืนในศตวรรษต่อไป

นักการทูตครบเครื่อง กับบันทึกการดูงาน ภาคใต้

ทุก ๆ ปี สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการได้จัดให้นักการทูตแรกเข้าของกระทรวงการต่างประเทศไปศึกษาดูงานในต่างจังหวัด โดยวัตถุประสงค์ของการศึกษาดูงานครั้งนี้คือความต้องการให้นักการทูตแรกเข้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศของตนมากขึ้น เพราะงานของนักการทูตนั้น นอกจากจะต้องมีองค์ความรู้ในเรื่องการต่างประเทศแล้ว การเป็นตัวแทนของประเทศไทยจะต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเทศไทย ทั้งระบบการปกครอง การค้าขาย วัฒนธรรม ท้องถิ่น เพื่อนำสิ่งเหล่านี้ออกไปถ่ายทอดสู่ประชาคมระหว่างประเทศ และเป็นฐานข้อมูลสำคัญในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศของไทยอีกด้วย เพื่อเป็นนักการทูตที่ครบเครื่องทั้งไทยและเทศ ในปีนี้เราได้ไปที่จังหวัดภาคใต้ 4 จังหวัด ได้แก่ นครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล และสงขลา ซึ่งจังหวัดเหล่านี้ต่างมีจุดเด่นหลายประการที่ควรค่าแก่การศึกษาเรียนรู้ในหลายแง่มุม

ผลิตภัณฑจาก
ต้นกระจูด
ภูมิปัญญาชาวบ้าน
สู่งานหัตถกรรมสากล
ที่นอกจากจะสร้างรายได้
ในประเทศแล้ว
ยังส่งออก
ต่างประเทศอีกด้วย

การลงพื้นที่ครั้งนี้ ประการแรกคือ เราได้เข้าถึงภาคเอกชนและชุมชน เราไปที่กลุ่มสตรีจักสานย่านลือเก่าบ้านนาเคียน และกลุ่มนครหัตถกรรมที่ผลิต เครื่องถมที่มีความสวยงามแบบศิลปะชั้นสูงที่จังหวัดนครศรีธรรมราช หัตถกรรมจากต้นกระจูดวรรณิที่สร้างรายได้ให้กับชุมชนและสามารถส่งออก

ต่างประเทศได้ที่จังหวัดพัทลุง นอกจากนี้เรายังได้ไปดูงานที่โรงงานอุตสาหกรรม
 ประมงขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพเทียบเท่าต่างประเทศที่จังหวัดสงขลา เราได้เห็นว่า
 คนไทยมีความสามารถและมีศักยภาพมากพอที่จะแข่งขันกับต่างประเทศ
 และยังเปิดโลกทัศน์ให้เราทราบว่า ประเทศไทยยังมีของดีอีกมากที่เรายังไม่รู้จัก
 สามารถส่งเสริมให้ของดีเหล่านี้สามารถเติบโตและแข่งขันในตลาดได้ไม่แพ้ใคร
 และความเข้มแข็งของพลังชุมชนที่เราเห็นได้ชัดจากกลุ่มหมู่บ้านคีรีวง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ร่วมกันพัฒนาชุมชนของตนทั้งด้านศิลปะและ
 การท่องเที่ยวจนได้เป็นสถานที่ที่มีอากาศดีที่สุดในประเทศไทย เป็นที่นิยม

ในหมู่นักท่องเที่ยวอย่างมาก หมู่บ้าน
 เศรษฐกิจพอเพียงบ้านลำสินธุ์
 จังหวัดพัทลุง ที่รวมกลุ่มกันสร้างอาชีพ
 และมีผลิตภัณฑ์อาหารที่มีชื่อเสียง
 สะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือกัน
 ภายในกลุ่มเพื่อพัฒนาจุดแข็งของ
 ตนเองให้มีศักยภาพและสร้างมูลค่าเพิ่ม
 ให้กับชุมชนของตนเองได้ พลังชุมชน
 ที่เข้มแข็งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน
 และเราสามารถใช้ตัวอย่างเหล่านี้เป็น
 ตัวอย่างในการพัฒนาชุมชนในเวที
 ระหว่างประเทศได้อีกด้วย

ผลงานด้านศิลปะ
 ที่เกิดขึ้นจากพลังชุมชน
 มีทั้งความสวยงามและ
 ปรานีที่ สำคัญ
 คือมีศักยภาพมากพอ
 ที่จะสามารถส่งไป
 แข่งขันกับต่างประเทศ

ประการที่สอง เราได้รับเกียรติจาก ส่วนราชการของทุกจังหวัดที่เราไปดูงาน ทั้งส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ในการบรรยายสรุปข้อมูลพื้นฐาน เราได้เรียนรู้ถึงระบบการทำงานของ ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิด กับประชาชนมาก ความเข้าใจนี้จะทำให้

เราสามารถทำงานกับส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นได้อย่างสอดคล้องประสาน ไร้รอยต่อ สิ่งนี้ไม่เพียงเป็นประโยชน์แก่ข้าราชการแรกเข้าเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ ต่อประชาชนในการทำงานอย่างมีบูรณาการจากภาครัฐอย่างเต็มที่ซึ่งการต่างประเทศ ในยุคปัจจุบันมุ่งเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลาง การทำงานในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ในปัจจุบันมีความเกี่ยวข้องกับการต่างประเทศมากขึ้น การไปศึกษาในพื้นที่จริง ทำให้เราเห็นว่า เราในฐานะนักการทูตจะสามารถช่วยเหลือแต่ละภาคส่วน ได้อย่างไร เพื่อพัฒนาแต่ละพื้นที่ให้สามารถเติบโตและเจริญรุ่งเรืองได้

เราได้เห็นความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านจากการลงพื้นที่ ที่ด่านวังประจัน จังหวัดสตูล และด่านตรวจคนเข้าเมืองสะเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งเชื่อมระหว่างชายแดนไทยกับมาเลเซีย ด่านเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิต

ของผู้คนบริเวณชายแดนและยิ่งตอกย้ำถึงความสำคัญของการเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและเราเข้าหากัน การไปมาหาสู่กันที่สะดวกยิ่งขึ้นจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจที่จะทำให้เกิดรายได้และการจ้างงานของทั้งสองประเทศ รวมทั้งเกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกัน นอกจากนี้ความเชื่อมโยงระหว่างไทยกับมาเลเซียแล้ว สิ่งนี้ยังเป็นส่วนหนึ่งของความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียนทั้งหมด เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นหนึ่งเดียวกันในที่สุด

จุดเด่นประการหนึ่งของการศึกษาดูงานครั้งนี้ คือ การลงพื้นที่ไปในจังหวัดสตูลที่เป็นสังคมกลุ่มพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะกลุ่มผู้นับถือศาสนาอิสลาม เราได้เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวมุสลิมในพื้นที่ การจัดการความขัดแย้งในชุมชนเพื่อให้เกิดความสงบสุขในพื้นที่ การอยู่ร่วมกันของชุมชนพุทธและอิสลาม สิ่งเหล่านี้เป็นแนวทางหนึ่งที่เราสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่นักการทูต และที่สำคัญคือ ทำให้เราเข้าใจความแตกต่างและอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

นักการทูตแรกเข้า
ลงพื้นที่จริงไปดูงาน
ที่ด่านตรวจคนเข้าเมือง
สะเดา และด่านวังประจัน
จังหวัดสตูล เพื่อศึกษา
ความเชื่อมโยง
กับประเทศเพื่อนบ้าน

เข้าเยี่ยมชม
พิพิธภัณฑ์สถาน
แห่งชาตินครศรีธรรมราช
เพื่อเรียนรู้และเข้าใจ
ประวัติศาสตร์
และความเป็นมา
ของพื้นที่
ได้อย่างถูกต้อง

ประการสุดท้าย การรู้จักประเทศไทยอย่างแท้จริงอีกประการหนึ่งคือ การเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่าง ๆ ในจังหวัดที่เราลงพื้นที่ ซึ่งมีความสำคัญทั้งในทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาตินครศรีธรรมราช พระบรมธาตุเจดีย์ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติและสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นต้น การเรียนรู้นี้ทำให้เราเข้าใจประวัติศาสตร์ของพื้นที่ ศักยภาพในด้านการท่องเที่ยว เข้าใจลักษณะพิเศษและความสำคัญของแต่ละพื้นที่ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อเราอย่างมากในฐานะตัวแทนประเทศไทย

การศึกษาดูงานครั้งนี้ นอกจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยแล้ว ยังฝึกให้นักการทูตแรกเข้าทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักการวางแผนบริหารจัดการงานต่าง ๆ ตลอดการศึกษาดูงาน อันเป็นการฝึกให้เรา รู้จักการทำงานเป็นทีม และบริหารจัดการงานต่าง ๆ ให้สำเร็จ รวมทั้งทำให้เราเข้าใจภาคเอกชน ชุมชน ภาครัฐในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ตลอดจนสนใจถึงความสำคัญของความเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียง ความเป็นพหุวัฒนธรรมของสังคมไทย และรู้จักสถานที่ที่โดดเด่นของประเทศเรา การเข้าใจตัวเองนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก ที่ทำให้นักการทูตแรกเข้าสามารถแสดงบทบาทของตนเองได้อย่างเข้าใจลึกซึ้ง และดำเนินงานด้านการต่างประเทศที่ตอบสนองผลประโยชน์ของประเทศได้ ความเข้าใจตัวเราเองประกอบกับความเข้าใจด้านการต่างประเทศและการบริหารจัดการงานที่ดีจะทำให้นักการทูตแรกเข้าพัฒนาตนเองจนกลายเป็นนักการทูตที่ครบเครื่อง และพร้อมปฏิบัติงานเพื่อการต่างประเทศของไทยที่ก้าวหน้า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศต่อไป

โครงการรับนักศึกษา

จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกรอบบรม
และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวงการต่างประเทศ
ประจำปี 2561 รุ่นที่ 13

เมื่อเอ่ยถึงกระทรวงการต่างประเทศ หลายคนอาจมองว่า เป็นเรื่องของนโยบายหรือเปล่า เป็นเรื่องการเจรจาหรือการค้าระหว่างประเทศหรือเปล่า อาจจะได้คิดว่า การต่างประเทศช่างเป็นเรื่องที่ไกลตัวเหลือเกินสำหรับประชาชนทั่ว ๆ ไป แต่ในความเป็นจริง การต่างประเทศใกล้ตัวกว่าที่เราคิด เพราะการต่างประเทศช่วยสร้างมิตรภาพ สร้างความเข้าใจ สร้างความร่วมมือ สร้างโอกาส และสร้างความเชื่อมั่นให้ประเทศของเรา ตั้งแต่ระดับประเทศ ไปจนถึงระดับประชาชน

กลุ่มนักศึกษาจากจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ 30 คน
จาก 4 สถาบัน ฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติงาน
ที่กระทรวงการต่างประเทศ

สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศเล็งเห็นถึงความสำคัญของการสร้างความเข้าใจ ความร่วมมือ และสร้างโอกาส โดยเฉพาะในระดับเยาวชน จึงได้ดำเนินโครงการรับนักศึกษาจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวงการต่างประเทศ ประจำปี 2561 (รุ่นที่ 13) ระหว่างวันที่ 7 - 20 มีนาคม 2561 โดยมีนักศึกษาเข้าร่วมโครงการฯ ทั้งหมด 30 คน จาก 4 สถาบัน ได้แก่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และมหาวิทยาลัยฟาฏอนี ในหลากหลายสาขาวิชา เช่น นโยบายสาธารณะ สังคมสงเคราะห์ ภาษาอังกฤษ นิเทศศาสตร์ ธุรกิจระหว่างประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

เยาวชนที่เข้าร่วม
โครงการรับนักศึกษา
จากจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ฯ ทั้ง 30 คน
มีโอกาสได้เรียนรู้
ผ่านการฝึกอบรม
และฝึกปฏิบัติงานจริง

คณะนักศึกษา
เข้าเยี่ยมชุมชน
มุสลิมประเสริฐอิสลาม
และชุมชนมุสลิมท่าอิฐ
ซึ่งส่วนใหญ่เป็น
ชาวมุสลิมที่อพยพ
มาจากจังหวัดปัตตานี

นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ
ครั้งนี้ ได้ไปศึกษาดูงานและเรียนรู้
พัฒนาวัฒนธรรม ตลอดจนวิถีชีวิต
ชุมชนของคนไทยในพื้นที่จังหวัด
กรุงเทพมหานครและจังหวัดใกล้เคียง
อาทิ หอจดหมายเหตุแห่งชาติ
เฉลิมพระเกียรติฯ วัดระฆังโฆสิตาราม
วรมหาวิหาร บ้านเบญจรงค์บางช้าง
ชุมชนเศรษฐกิจพอเพียงบ้านสารภีฯลฯ
และได้เข้ารับฟังการบรรยายสรุป
ในหัวข้อ “รู้จักประเทศเพื่อนบ้าน
ผ่านแง่มุมประวัติศาสตร์ : ประเทศ
อินโดนีเซีย มาเลเซีย บรูไนดารุส
ซาลาม” ทำให้นักศึกษาได้เห็นถึง
ความเชื่อมโยงระหว่างชนชาติมลายู
ในประเทศต่าง ๆ รวมทั้งประเทศไทย
และได้รับฟังข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา
เศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดภาคใต้

คณะนักศึกษายังได้เดินทางไป
เยี่ยมชมชุมชนมุสลิมประเสริฐอิสลาม
และชุมชนมุสลิมท่าอิฐ ซึ่งส่วนใหญ่
เป็นชาวมุสลิมที่อพยพมาจากจังหวัด
ปัตตานี โดยอิหม่ามและผู้นำชุมชน
ได้ให้โอวาทแก่นักศึกษาที่เข้าร่วม
โครงการว่า “ประเทศไทยให้อิสระ
ในการนับถือศาสนา ให้สิทธิและ
เสรีภาพในการประกอบกิจกรรม
ทางศาสนาอย่างเท่าเทียม ขอให้
นักศึกษาทุกคนรักและภาคภูมิใจที่ได้
เกิดเป็นคนมุสลิมบนผืนแผ่นดินไทย”

อีกหนึ่งกิจกรรมที่เป็นจุดดึงดูดให้นักศึกษาสมัครเข้าร่วมโครงการฯ คือ กิจกรรม English Camp ในต่างจังหวัดที่ส่งเสริมให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออกในทางที่ถูกต้อง และสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของตนเองมากยิ่งขึ้น ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการให้มีกิจกรรมนี้ในปีต่อ ๆ ไป

นอกจากนี้ คณะนักศึกษาฯ ได้เข้ารับฟังการบรรยาย โดยอธิบดีกรมสารนิเทศ และโฆษกกระทรวงการต่างประเทศเกี่ยวกับบทบาทและภารกิจด้านสารนิเทศที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประชาชน รวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทรวงฯ ได้จัดทำเพื่อพัฒนาศักยภาพของเยาวชน รวมทั้งแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลและความรู้เกี่ยวกับด้านการต่างประเทศ บทบาทและภารกิจของกระทรวงการต่างประเทศที่ประชาสัมพันธ์ผ่านทาง Website Facebook Twitter Instagram และสถานีวิทยุสุราษฎร์ฯ AM 1575 kHz

ก่อนจะเสร็จสิ้นภารกิจการฝึกอบรมและฝึกปฏิบัติงานที่กระทรวงการต่างประเทศ น้อง ๆ นักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ ได้ให้ข้อคิดเห็นอย่างน่าประทับใจ จึงขอยกตัวอย่างข้อคิดเห็นจากน้องคอดีญาะฮ์ ซาซุ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ที่เขียนได้น่าประทับใจ

คณะนักศึกษาฯ
เข้ารับฟังการบรรยาย
โดยอธิบดี
กรมสารนิเทศ
และศึกษาดูงาน
ที่กรมสารนิเทศ

คำว่า “กระทรวงการต่างประเทศ” ถือว่า เป็นแรงจูงใจสำคัญที่ทำให้ดิฉันรู้สึกอยากเข้าร่วมโครงการนี้ เพราะสำหรับดิฉันแล้วคิดว่า การที่เราได้มีโอกาสเข้ามาศึกษา เรียนรู้และฝึกปฏิบัติงานในสถานที่จริง ๆ ถือว่า เป็นโอกาสที่ดีมาก ได้สัมผัสกระบวนการทำงาน ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ดิฉันคิดว่าด้วยตัวของดิฉันเอง คงไม่มีโอกาสเข้ามาสัมผัสกับความเป็นจริงของกระทรวงการต่างประเทศอย่างแน่นอน เพราะเหตุนี้ดิฉันจึงรู้สึกอยากเข้าร่วมโครงการนี้”

“ดิฉันได้รับความรู้หลากหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของประเทศเพื่อนบ้าน การพัฒนาเศรษฐกิจในภาคใต้ การเรียนรู้การทำงานของกระทรวงการต่างประเทศได้เปิดมุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรมและการเสริมทักษะภาษาอังกฤษอีกด้วย และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการดำเนินชีวิตในสังคมภาคใต้ให้สามารถอยู่ด้วยกันได้อย่างมีความสุข โดยเข้าใจในความแตกต่างของกันและกัน”

“บุษฎิ สันตพิทักษ์” กับภารกิจในฐานะ

อธิบดีกรมสารนิเทศและ
โฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

“จากชีวิตในวัยเด็กที่มีโอกาสติดตาม
คุณพ่อและคุณแม่ออกประจำการ
ในต่างประเทศ ก่อเกิดเป็นความใฝ่ฝัน
ที่ทำให้อยากจะทำรับราชการ
ในกระทรวงการต่างประเทศ”

วารสารวิทยุสารานุกรมฉบับนี้ พาท่านผู้อ่านมารู้จักตัวตนพร้อมเรื่องราวเส้นทางชีวิตและประสบการณ์การทำงานในกระทรวงการต่างประเทศของอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศคนปัจจุบัน “บุษฎี สันติพิทักษ์”

อาชีพในฝัน

“จุดเริ่มต้นของการเป็นนักการทูตมาจากการที่ตอนเด็กเราชอบทำอะไรที่ได้ขีด ๆ เขียน ๆ ชอบเล่นเป็นครูบ้าง เป็นพนักงานธนาคารบ้าง แต่สิ่งที่สำคัญคือการมีโอกาสได้ติดตามคุณพ่อและคุณแม่ไปประจำการในต่างประเทศอยู่บ่อยครั้ง จนกลายเป็นความคุ้นชินกับการเดินทางที่ต้องพบความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มีทั้งลำบากและไม่ลำบาก เราเกิดอีกประเทศหนึ่ง แต่กลับไปเรียนอีกประเทศหนึ่ง ส่วนหนึ่งของการเดินทางจึงทำให้เรามีเพื่อนเยอะและคุ้นชินกับการเปลี่ยนที่ไปมา ทำให้ชอบการเดินทางเพราะเป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้น”

“ส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจคือ การเดินทางและการที่เห็นคุณพ่อรับราชการ มีความรู้สึก ว่า งานราชการมีความมั่นคง เพราะเราได้คุ้นเคยและสัมผัส

มาตั้งแต่เด็ก ได้คลุกคลีอยู่กับภาษา
ต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา จากเดิมที่
ไม่รู้ภาษาอังกฤษเลย แต่ต้องย้ายไป
อยู่อีกโรงเรียนหนึ่งที่ประเทศมาเลเซีย
ซึ่งสอนทั้ง 2 ภาษา คือ ภาษาบาฮาซา
มลายูและภาษาอังกฤษ เราก็ทำ
ได้ดีในส่วนของภาษาบาฮาซา
ในขณะที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษา
ที่สองซึ่งไม่ง่ายและภาษาไทยก็ยาก
เหมือนกัน แต่ด้วยความที่คุณแม่เป็นคน
เข้มงวด มีการบังคับให้ฝึกฝนอยู่เสมอ
โดยเมื่อกลับมาจากโรงเรียน หลังจาก
ทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษแล้ว
คุณแม่จะให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทย
โดยต้องอ่านและคัดให้ได้ เคยคิด
เผื่อว่า ถ้าเป็นอาชีพที่สองก็คงหนีไม่พ้น
การเป็นครูหรืออาชีพที่เกี่ยวข้อง
กับภาษา”

จากความชื่นชอบในเรื่องของภาษา การเดินทาง และอาชีพข้าราชการ ซึ่งมีคุณพ่อเป็นต้นแบบ จึงทำให้ท่านอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศได้มีโอกาสเดินทางท่องโลกกว้างและมีประสบการณ์ที่อาจจะมากกว่าเด็กคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน

“แต่ตลอดเวลาที่มีโอกาสได้เดินทางไปต่างประเทศ กลับไม่เคยมีความคิดว่าจะต้องไปใช้ชีวิตในต่างประเทศเลย เพียงแต่อยากไปทำงานต่างประเทศ และกลับมาเมืองไทยเท่านั้น เพราะประเทศไทยเป็นบ้านของเรา เรารู้สึกผูกพันและรักประเทศชาติ”

จุดเริ่มต้นการทำงานในกระทรวงการต่างประเทศ

“เรามองสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศเปรียบเสมือนความสัมพันธ์ระหว่างคนซึ่งมีความแตกต่าง มาจากหลายที่หลายทาง แต่ทำอย่างไร และจะใช้อะไรที่เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกัน จึงมองเห็นว่า การสื่อสารเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งภาษาอื่น ๆ ที่ใช้กันทั่วโลก นอกเหนือจากภาษาไทยแล้วคือ ภาษาอังกฤษ เรามีความรู้สึกว่า เรามีความมั่นใจ เพราะเราเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนข้างมากพอสมควร”

“ภายหลังจากจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีที่ประเทศอินเดีย ซึ่งเป็นหลักสูตรของอังกฤษ ด้วยความสนใจในเรื่องของพัฒนาการทางการเมืองและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจและความชอบในเรื่องของภาษา การติดตามข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน รวมถึงประสบการณ์ที่ได้รับจากการเดินทางไปประเทศต่าง ๆ จากการติดตามคุณพ่อและคุณแม่ไปประจำการในต่างประเทศ เกิดเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้อยากสอบเข้ากระทรวงการต่างประเทศ ซึ่งในขณะนั้นมีผู้สมัครสอบแข่งขันกว่า 5,000 คน ต้องเตรียมความพร้อมทั้งการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ที่มีความท้าทายและความยากพอสมควร แต่หลังจากผ่านด้านการทดสอบต่าง ๆ ก็ได้รับคัดเลือกให้เข้ามาทำงานในกระทรวงการต่างประเทศได้สมตามความตั้งใจ”

“ชีวิตราชการเริ่มต้นขึ้นที่ ‘กองการสื่อสารมวลชน กรมสารนิเทศ’ ซึ่งในสมัยก่อนมีชื่อเรียกกันว่า ‘กองการหนังสือพิมพ์’ หน้าที่หลัก ๆ คือ การเขียนข่าว แปลข่าวทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ลักษณะของงานสมัยนั้นกับปัจจุบันมีความคล้ายคลึงกัน แต่มีความท้าทายเพิ่มมากขึ้น การสั่งสมประสบการณ์ในการทำงานและการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการทำงานที่กระทรวงการต่างประเทศ”

1 ปี กับการดำรงตำแหน่งอธิบดีกรมสารนิเทศ และโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ

“รู้สึกภาคภูมิใจกับการรับหน้าที่ในตำแหน่งอธิบดีกรมสารนิเทศและโฆษกกระทรวงการต่างประเทศ แม้ว่าจะเป็นที่มาพร้อมกับสภาวะที่ค่อนข้างกดดัน เนื่องจากคนส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยเข้าใจการทำงานของกระทรวงการต่างประเทศที่มีมากกว่าการทำหนังสือเดินทาง การดูแลคุ้มครองคนไทยในต่างประเทศ พิธีการทูต สนธิสัญญาและกฎหมายต่าง ๆ แต่ในฐานะนักการทูต หน้าที่หลักคือ การเจริญความสัมพันธ์ การส่งเสริมความสัมพันธ์ในระดับทวิภาคี การมีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศ ซึ่งมีส่วนสำคัญในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่เชื่อมโยงงานด้านการต่างประเทศให้ประชาชนได้เห็นและเข้าใจมากขึ้นว่า นอกเหนือจากงานด้านกงสุลแล้ว ยังมีเรื่องอื่น ๆ ในมุมที่ประชาชนส่วนใหญ่อาจยังไม่ทราบ”

“ความยากของหน้าที่นี้คือ ทำอย่างไรที่จะสามารถสื่อสารให้ประชาชนได้รับทราบในวงกว้าง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สิ่งสำคัญคือ การให้ข้อมูลที่ต้องยึดหลักความถูกต้อง รวดเร็วและทันการณ์ ต้องสร้างการรับรู้และชี้แจงไม่เฉพาะเรื่องที่อยู่ในความสนใจ แต่ต้องสร้างการรับรู้เกี่ยวกับความเป็นมาของเรื่องต่าง ๆ ในปัญหาระหว่างประเทศที่มักมีพัฒนาการที่สลับซับซ้อนอยู่มากจึงเป็นความยากของการสื่อสารให้ประชาชนคนทั่วไปเข้าใจ เนื่องจากภาษาราชการทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนมีความยากและซับซ้อน”

“การเริ่มต้นทำงานในกรมสารนิเทศจึงนับเป็นข้อได้เปรียบ เพราะได้ปฏิบัติงาน และได้เห็นภาพกว้างของงานกระทรวงฯ อีกทั้งเคยไปประจำการที่คณะผู้แทนถาวรไทยประจำสหประชาชาติ ณ นครนิวยอร์ก ได้เห็นการทำงานของ การทูตพหุภาคี การเจรจา รวมถึงการที่เคยไปประจำการที่กรุงบรัสเซลส์ เบลเยียม จึงได้มีโอกาสเห็นงานทั้งในด้านทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อผลักดันผลประโยชน์ของประเทศไทยกับประเทศที่เรามีความสัมพันธ์ รวมถึงยังเคยปฏิบัติหน้าที่ที่กรมอาเซียน และเป็นเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรไทยประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา ซึ่งเราก็มีความภาคภูมิใจที่ได้เป็นท่านทูตผู้หญิงคนแรกประจำคณะผู้แทนถาวรอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา”

“จากประสบการณ์การทำงานทำให้ได้เรียนรู้และทราบว่า หัวใจสำคัญของงานสารนิเทศคือ การประชาสัมพันธ์ การชี้แจง การแถลงข่าว การสื่อสาร จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเราต้องสื่อสารทั้งกับสื่อมวลชนและประชาชน ทั้งในและต่างประเทศให้รับทราบ มีความเข้าใจที่ถูกต้องและทันการณ์ โดยเฉพาะในโลกที่มีการพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เราก็ต้องปรับตัวและเรียนรู้ การใช้เครื่องมือให้เกิดประโยชน์ยิ่งขึ้น ความท้าทายคือ การสร้างความเข้าใจ

แก่เยาวชนคนรุ่นใหม่ให้รู้จักงานด้านการต่างประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องไม่ไกลตัวเลยการต่างประเทศไม่เพียงแต่เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองและความมั่นคงเท่านั้นแต่ประเด็นโลกร้อนก็เป็นประเด็นระหว่างประเทศที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเราทุกคน อาชญากรรมข้ามชาติที่เกี่ยวข้องกับการลักลอบเข้าเมือง เรื่องยาเสพติด รวมถึงปัญหาที่เกิดจากการค้ำมนุษย์ Cyber Security สิ่งเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในชีวิตของประชาชนทั้งนั้นเราจะสามารถแก้ปัญหาเหล่านี้ได้อย่างไร ด้วยกรอบของการทำงาน กฎหมาย และภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่เดียวกันกระทรวงการต่างประเทศมีสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ทั่วโลกอีก 97 แห่ง ซึ่งสามารถพัฒนาความร่วมมือต่าง ๆ เหล่านี้ได้โดยที่เรานำความรู้จากต่างประเทศมาเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของเราให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นและสามารถผลักดันผลประโยชน์ของเราในฐานะประเทศที่มีความรับผิดชอบในสหประชาชาติและในประชาคมระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยมีบทบาทที่ดีและ

ได้รับการยอมรับทั้งในเวทีของอาเซียนและเวทีระหว่างประเทศ หลายประเทศ
อยากฟังแนวความคิดของเราในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ดีขึ้น”

Soft Power Diplomacy

“เราสามารถส่งเสริมเรื่องวัฒนธรรม อารยธรรม และประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็น
จุดแข็งและเสน่ห์มหาศาลของประเทศไทยได้ โดยกระทรวงการต่างประเทศ
ดำเนินงานการทูตวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยในต่างประเทศ จัดกิจกรรม
ทางวัฒนธรรมเพื่อเฉลิมฉลองครบรอบความสัมพันธ์ระหว่างไทย
กับประเทศต่าง ๆ นอกจากนี้ กระทรวงการต่างประเทศยังบูรณาการ
ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ อาทิ กระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อสนับสนุนและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์อาหารไทย
ภาพยนตร์ไทย กีฬามวยไทย สิ่งนี้เป็นสื่อสำคัญในการสร้างความรู้ความเข้าใจ
ระหว่างประชาชนกับประชาชนที่จะทำให้เกิดการทำความรู้จักซึ่งกันและกัน
การเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมทำให้เกิดการเชื่อมโยงทั้งเรื่องอาหาร
ดนตรี การแต่งกาย ฯลฯ แม้ในแต่ละประเทศจะมีพื้นที่ที่แตกต่างกัน
แต่เราสามารถอยู่ร่วมกันและสืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกัน
ด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกันได้”

โอกาสและความเท่าเทียมระหว่างข้าราชการหญิง และข้าราชการชายของกระทรวงการต่างประเทศ

“กระทรวงการต่างประเทศมีปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นสุภาพสตรีท่านแรกคือ คุณบุษยา มาทแล็ง ซึ่งท่านเป็นความภาคภูมิใจของเราอย่างมาก ในส่วนของเอกอัครราชทูตที่เป็นสุภาพสตรีท่านแรกมีมานานมากกว่า 40 – 50 ปีแล้วคือ ท่านทูตอัมพา ภัทร-นาวิก เอกอัครราชทูต ณ กรุงโคลัมโบ ประเทศศรีลังกา ฉะนั้น โอกาสของการเป็นระดับ 10 หรือผู้บริหารระดับสูงนั้น ไม่ได้ถูกจำกัดแค่ข้าราชการชายเท่านั้น เพราะข้าราชการทุกคนเข้ามาด้วยความสามารถที่ต้องผ่านกระบวนการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ทั้งสิ้น ทุกคนจึงมีโอกาสเท่าเทียมกันในเรื่องของความก้าวหน้าในกระทรวงฯ เราโชคดีเพราะผู้บริหารเปิดกว้าง เวลาไปประจำการทุกคนก็มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะแสดงความรู้ความสามารถ อย่างไรก็ตาม ในประเทศที่ต้องคำนึงถึงเรื่องความละเอียดอ่อน อาจมีข้อจำกัดบางประการสำหรับข้าราชการสตรี”

“ ปัจจุบัน กระทรวงมีนักบริหาร
ระดับสูงทั้งเอกอัครราชทูต
อธิบดี และปลัดกระทรวง
แม้อยู่มีไม่มากนัก แต่เชื่อได้ว่า
อีกไม่นานจะมีผู้บริหารหญิง
ในระดับสูงมากขึ้น เนื่องจาก
ปัจจุบันเรามีผู้อำนวยการกอง
หรือระดับรองอธิบดีและกงสุลใหญ่
ที่เป็นสตรีมากขึ้น โอกาสในการ
เจริญเติบโตก็มีมากยิ่งขึ้น ”

เรื่อง

พิมพ์พิริย์ มณีรัตน์

นักการทูตชำนาญการพิเศษ กรมเอเชียตะวันออก

นักการทูตไทย ในเอธิโอเปีย

ตอนที่ 8

เสียงเคาะยามวิกาล

กรุงอัสติสอะบาบาในปี 2507 ไม่มีโรงภาพยนตร์ ไม่มีสถานบันเทิง และร้านอาหารต่างชาติ แหล่งสันตนาการพักผ่อนหย่อนใจก็มีอยู่น้อย ช่วงที่พักอยู่กลางเมือง คุณชวนนักการทูตหนุ่มไทย ซึ่งต้องเดินทางมาอยู่เอธิโอเปีย ตามลำพัง ก็ได้ใช้เวลาในแต่ละวันหมดไปกับการเดินทางประสานงาน กับหน่วยงานท้องถิ่นเพื่อเตรียมการเปิดสถานเอกอัครราชทูตมากพอสมควร ดังนั้น แม้จะเหงาเพราะอยู่ต่างถิ่นก็ไม่รู้สึกเหงาจนทนไม่ได้

แต่ภายหลังจากที่คุณชวนย้ายไปนอนเฝ้าสถานเอกอัครราชทูตและทำเนียบ ที่เพิ่งตกแต่งเสร็จ เพื่อรอกระทรวงการต่างประเทศส่งท่านเอกอัครราชทูตฯ และข้าราชการคนอื่น ๆ มาประจำการ เวลาในแต่ละวันมันช่างยาวนานเหลือเกิน มีเพียงป่าล้อมรอบด้านหลังสถานเอกอัครราชทูตและเพื่อนบ้านหลังใกล้ที่สุด อยู่ห่างไป แต่ละวันจึงผ่านไปอย่างเชื่องช้าน่าเบื่อหน่าย

คุณชวนจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงาน จัดเตรียมสถานเอกอัครราชทูตฯ และทำเนียบให้พร้อมรับท่านเอกอัครราชทูตฯ และครอบครัว รวมทั้งสอนภาษาอังกฤษและสอนงานให้แก่ นายแอ็บเน็ต กลุ่มลูกจ้างท้องถิ่นอารมณ์ดี บางวันก็ออกไปสังสรรค์กับเพื่อนนักการทูตต่างชาติบ้าง หรือไม่ก็หัดขับ / ซ่อมรถ หรือหัดยิงปืนไรเฟิลกับเป้ากระป๋องเปล่าในป่าหลังสถานเอกอัครราชทูตฯ สำหรับหนังสือที่ขนมาด้วยจากประเทศไทยที่คุณชวนกะว่าจะอ่านไปเรื่อย ๆ ตลอด 4 ปีนั้น ปรากฏว่าแค่เดือนหนึ่งก็อ่านเกือบหมดแล้ว เพราะมีเวลาว่างมากจนไม่รู้จะทำอะไร

พอพลบค่ำ กลางคืนของเอธิโอเปียกลับเงียบเหงาอย่างแสนสาหัส ในยุคนั้น ไฟฟ้ายังไม่แพร่หลายในกรุงอาดดิสอะบาบา ทำให้กลางคืนนั้น ดำมืดสนิทชนิดที่หากใครออกไปยืนท่ามกลางความมืดแล้วยื่นมือออกไป ก็จะมองไม่เห็นมือของตัวเองเลย ความมืดของกลางคืนของเอธิโอเปีย ไม่ได้มืดมิด และเงียบเพียงอย่างเดียว หากแต่บ่อยครั้งก็มีเสียงสัตว์กลางคืนหรือเสียงแปลก ๆ โหยหวนให้ได้ยินเป็นระยะๆ คุณชวนไม่สามารถไปไหนหรือทำอะไรอื่น ทำได้แค่เพียงนอนอ่านหนังสือจนหลับไปในสถานเอกอัครราชทูตฯ

คืนเดือนมืดคืนหนึ่ง คุณชวนอนอ่านหนังสืออยู่ในห้องพัก
ที่สถานเอกอัครราชทูตฯ คุณชวณก็ได้ยินเสียงเคาะเบา ๆ ที่หน้าต่างที่แง้ม
บานไว้เล็กน้อย

คุณชวณสะดุ้งมองไปทางหน้าต่าง พลังนึกว่า บ้านห่างไกลขนาดนี้จะมีใคร
มาเคาะได้อย่างไร คงจะหุฟาดไป

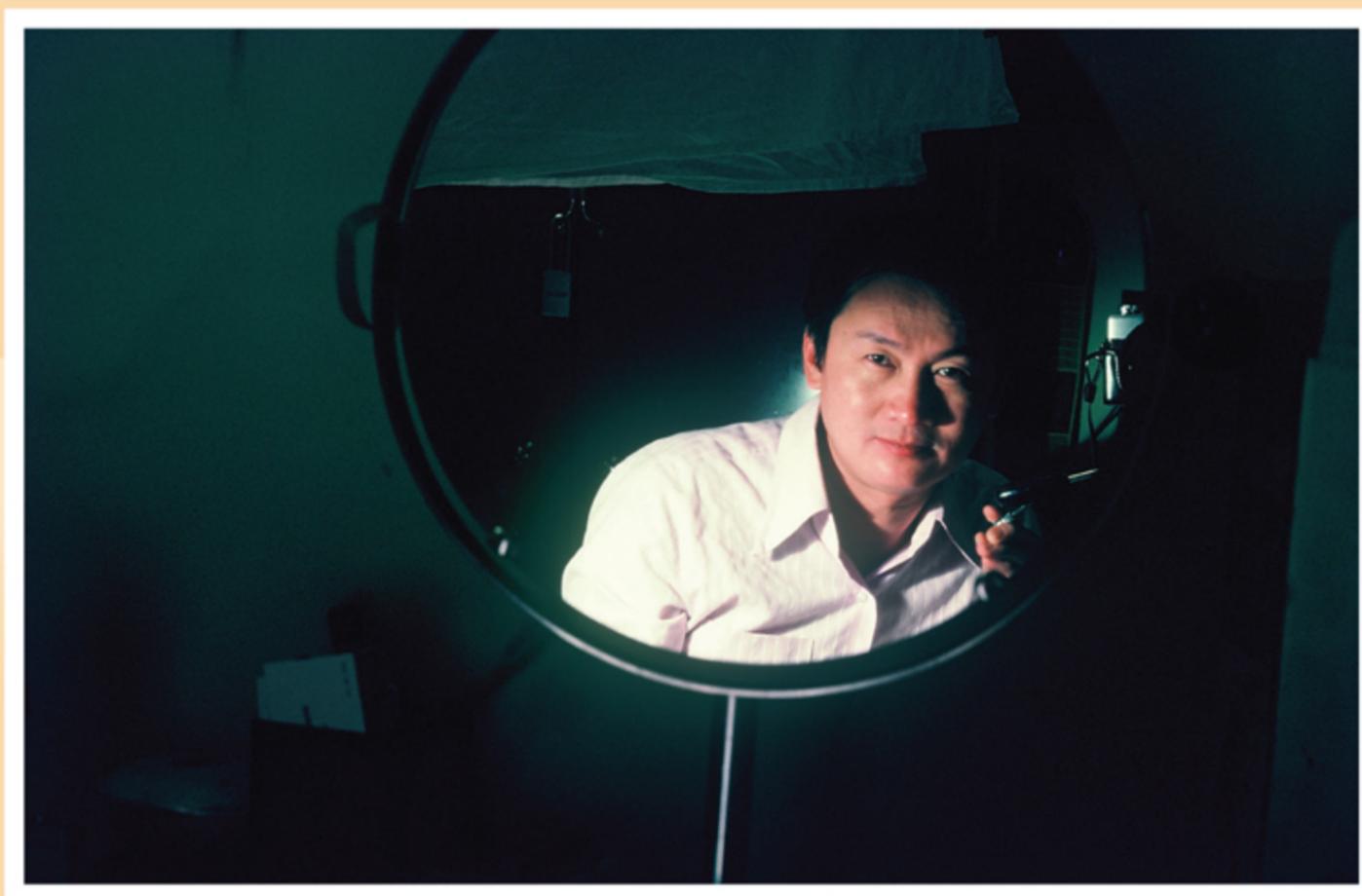
คุณชวณไม่สนใจ อ่านหนังสือต่อ

สักพักเสียงเคาะก็ดังขึ้นอีก 1 ครั้ง คราวนี้เสียงดังชัดเจน

คุณชวณเริ่มรู้สึกไม่ชอบมาพากล จึงวางหนังสือลง ลุกขึ้นนั่งแล้ว
คว้าปืนไรเฟิลมาเตรียมพร้อม

เสียงเคาะดังขึ้นอีก คราวนี้ชัดเจนและหนักหน่วง

ในขณะที่คุณชวณกำลังลังเลว่าจะเปิดหน้าต่างออกดูดีไหม เสียงเคาะก็ดังซ้ำ
คราวนี้ เคาะดังรัว ๆ 2 - 3 ครั้ง ประหนึ่งสิ่งที่อยู่ข้างนอกเร่งเร้าให้
เปิดหน้าต่างเร็ว ๆ

คุณชวนเริ่มเหวี่ยงเตก รู้สึกไม่ชอบมาพากล แต่ก็ทำใจดีสู้เสือเดินย่องไปที่หน้าต่างแล้วยืนรอ ปีนพร้อม เมื่อเสียงเคาะดังขึ้นอีก คุณชวนจึงรีบผลักบานหน้าต่างออกไป ดังผล้วะ

...ว่างเปล่า ข้างนอกไม่มีอะไรเลย คุณชวนชะโงกมองลงไปข้างล่างที่สนามหญ้าก็ไม่เห็นอะไร เอาไฟฉายกราดส่องดูก็ไม่เห็นร่องรอยมนุษย์คนใดในละแวกนั้น

คุณชวนค่อย ๆ ปิดหน้าต่าง แต่ยังไม่ทันจะปิดดี เสียงเคาะก็ดังขึ้นอีก คราวนี้รัว ๆ หลายครั้งกว่าเดิม คุณชวนเหวี่ยงเตก ใจคอไม่ดี เริ่มไม่แน่ใจว่าเป็นโจรจะมาปล้นของสถานเอกอัครราชทูตฯ หรือไม่

ในใจคิดไปไกลถึงว่า โจรอาจใช้หินปาหน้าต่างเพื่อหลอกล่อดึงความสนใจ จึงยกปิ่นขึ้นประทับบ่าแล้วค่อย ๆ แง้มบานหน้าต่าง

คุณชวนเริ่มหยุดหงิด แต่ก็ทำอะไรไม่ได้จึงปิดหน้าต่างลงช้า ๆ

ทันใดนั้น ก็เหมือนมีวัตถุพุ่งกระแทกบานหน้าต่างอย่างแรงมาก จนสะเทือนถึงมือคุณชวน

คุณชวนรีบผลักหน้าต่างออกไปและก้มสำรวจที่ขอบหน้าต่าง แล้วก็เห็น...
....ดวงปีกแข็ง

ตัวใหญ่กว่าลูกเทนนิส กำลังนอนดิ้นหงายท้องอยู่บนขอบหน้าต่าง
คุณชวนถอนหายใจอย่างโล่งอก แต่ที่จริงดวงอยากเข้ามาเล่นไฟนั่นเอง
คงบินมาตามแสงไฟแล้วชนบานหน้าต่างจึงตกลงไป พอหายมึนก็บินขึ้นมาใหม่
และชนบานหน้าต่าง แล้วตกลงไปอีก ซ้ำไปซ้ำมาตามสัญชาตญาณของแมลงเล่นไฟ
คุณชวนลดปิ่นลงแล้วจับดวงโยนออกไปไกลๆ แล้วก็ปิดหน้าต่าง จากนั้น คุณชวน
ก็ไม่เคยกลัวเสียงเคาะที่หน้าต่างอีกเลย

แต่แขกยามวิกาลอีกหลายรายที่จะมาทักทายคุณชวนนั้น บางรายก็ไม่เคาะ
ประตูด้วยซ้ำ

เรื่อง

วรกานต์ ชอบพัฒนา

นักการทูตปฏิบัติการ กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

บันทึกการเดินทาง ศึกษาวิถีชีวิตชุมชนชาวใต้ (นครศรีธรรมราช - พังงา - สตูล - สงขลา)

การเดินทางครั้งนี้เป็นการไปปฏิบัติงานต่างจังหวัดครั้งแรก ในฐานะนักการทูตแรกเข้าปี 2560 ที่สถาบันการต่างประเทศ เทวะวงศ์วโรปการ กระทรวงการต่างประเทศ ตั้งใจจะให้พวกเราเด็กใหม่ได้ศึกษาวิถีชีวิตชุมชน 'รู้เราก่อนที่จะไปรู้เขา'

ก่อนเดินทาง ในฐานะคนที่อยู่เมืองไทยมาตลอดชีวิต และมีโอกาสเที่ยวต่างจังหวัดอยู่เรื่อย ๆ ก็คิดในใจว่า คงจะได้เจออะไรที่ไม่ต่างจากเวลาไปเที่ยวเองหรือไม่ก็เคยเจอเวลาอ่านหนังสือหรือดูทีวี แต่ปรากฏว่า ตั้งแต่วันแรกจนวันกลับ ความคาดหวังที่คิดไว้นั้นน้อยกว่าโอกาสและเรื่องราวที่ได้เรียนรู้ตลอด 6 วันหลายเท่าตัว...

โอกาสที่ได้เปิดใจรับพลังความรัก ความศรัทธา และความมุ่งมั่น

การเข้าพบผู้ผลิตหัตถกรรมชุมชนและผู้สืบทอดทั้ง 3 แห่ง ได้แก่ กลุ่มนครหัตถกรรม โดยครูช่างเครื่องถม อ.นิคม นกอักษร กลุ่มสตรีจักสานย่านลิเภาบ้านนาเคียน และหัตถกรรมกระจูดวรรณิ (VARNI) นอกจากจะค้นพบว่า สินค้าหลายชิ้น (หรืออาจจะส่วนใหญ่) ที่ทุกท่านเต็มใจนำออกมาเป็นตัวอย่างให้ได้ชื่นชมอย่างใกล้ชิด และส่งต่อกันให้สัมผัสอย่างทั่วถึงนั้น มีมูลค่าสูงกว่าเงินเดือนหนึ่งเดือนของข้าราชการแรกเข้าหลายเท่าตัว แต่การเข้าพบในครั้งนี้ยังเป็นโอกาสดีที่ได้สัมผัสถึงพลัง แรงบันดาลใจ และความเชื่อมั่น ในการสืบทอดสิ่งที่พวกเขารักและร่วมพัฒนามาทั้งชีวิต

ซึ่งในฐานะข้าราชการแรกเข้า ตั้งใจว่าจะขอเก็บพลังเหล่านี้ไว้เป็นแรงใจสำคัญในการทำงานในอนาคตและจะระลึกอยู่เสมอว่า ยังมีผู้คนอีกหลายกลุ่มที่ทุ่มเทและมีความสุขเพื่อรักษาสิ่งที่รัก แม้ว่าจะต้องใช้แรงกายแรงใจมากมายก็ตาม

พร้อมกันนี้อยากจะส่งกำลังใจและความนับถือให้เหล่าครู ๆ และผู้สืบทอดเหล่านี้มีพลังสืบสานคุณค่าของหัตถกรรมชุมชนที่ล้ำค่าให้อยู่ได้ต่อไปให้สมกับพลังที่ทุกท่านทุ่มเท

เรียนรู้หัตถกรรมชุมชน จากการทำเครื่องถม
กลุ่มนครหัตถกรรม โดยครูช่างเครื่องถม
อ.นิคม นกอักษร

เรียนรู้ความเข้มแข็งของชุมชน

เนื่องจากตลอดชีวิตเคยชินกับการอยู่อาศัยในอาคารพาณิชย์ริมถนนใหญ่
ในสังคมเมืองที่ต่างคนต่างอยู่ ไม่เคยมีประสบการณ์การรวมตัว
ของชุมชน อย่างมากก็เรียนรู้จากหนังสือหรือบทสัมภาษณ์ในทีวี
ดังนั้น การได้มานั่งฟังตัวแทนของชุมชนต่าง ๆ ที่สามารถนำ
จุดแข็งมาพัฒนาข้ามผ่านอุปสรรคและรวมตัวกันสร้างอาชีพ
ให้แก่สมาชิก ทำให้เข้าใจพลังของการรวมกลุ่มและความถ้อยที
ถ้อยอาศัยได้มากขึ้น

ศึกษาเรียนรู้จากข้าราชการในพื้นที่จริง
ที่ท่าเทียบเรือด่านศุลกากรสตูล

เด็กเมืองอย่างเราต่างหากที่ด้อยโอกาส

แม้ด้วยข้อจำกัดด้านเวลา ทำให้ไม่ได้แลกเปลี่ยนมุมมองกับน้อง ๆ ที่ตำบลละงู จังหวัดสตูล ในกิจกรรม CSR อย่างที่ตั้งใจไว้ในตอนแรก แต่การได้ใช้เวลากว่าครึ่งวันบนเกาะปูกู จังหวัดสตูล ที่มีพี่มือบิตรถพ่วงข้างและกลุ่มมัคคุเทศก์น้อยเป็นเพื่อนพูดคุย คอยตอบคำถามของพวกเราโดยไม่รำคาญ ทำให้ได้ค้นพบว่า ผู้คนบนเกาะแห่งนี้ นอกจากพลังความตั้งใจในการต้อนรับที่ทยอยส่งมาให้อย่างล้นหลามผ่านสายตามิตรภาพทุก ๆ คู่แล้ว น้อง ๆ บนเกาะแห่งนี้สามารถเข้าถึงสื่อออนไลน์ไม่ว่าจะเป็น Facebook หรือ Youtube เพื่อเรียนรู้โลกกว้างได้เสรีพอ ๆ กับเด็กเมืองอย่างเรา แต่กลับน่าอิจฉามากตรงที่น้อง ๆ มีโอกาสอย่างเต็มที่ในการชื่นชมธรรมชาติรอบตัว โดยเฉพาะลมทะเลและไอแดดที่จำเป็นต้องรับรู้ผ่านการสัมผัสของจริงเท่านั้น ไม่ใช่ถนนปูน รถยนต์ และคนพลุกพล่าน ที่สามารถเห็นภาพเดียวกันผ่านสื่อออนไลน์ได้

พิสูจน์ความละเอียดส่วนตัวทางภูมิศาสตร์ไทย

ก่อนเดินทางครั้งนี้ เวลามีคนถามว่าเคยมา 4 จังหวัดนี้บ้างไหม ก็จะไม่บอกเพียงแค่ว่าเคยไปหาดใหญ่เท่านั้น แต่หลังจากฟังการบรรยายจากจังหวัดนครศรีธรรมราชและจังหวัดสตูล ในวันที่ 2 และวันที่ 4 ก็ได้พบความจริงอันน่าอัศจรรย์ในฐานะคนที่เกิดและโตในเมืองไทยมาทั้งชีวิตอยู่ 2 ข้อ คือ ข้อแรก อ.ชนอม ที่เคยไปนั่งเรือดูโลมาสีชมพู อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่ใช่สุราษฎร์ธานีแบบที่เคยเข้าใจมาโดยตลอด และข้อสอง เกาะหลีเป๊ะ ที่ไปดูปะการังเมื่อหลายปีก่อน เป็นหนึ่งในแหล่งท่องเที่ยวสำคัญของจังหวัดสตูล ทั้งสองเรื่องนี้เป็นการสะกิดใจขึ้นมาทันทีถึงความจำเป็นต่อจากนี้ที่จะให้ความสำคัญต่อภูมิศาสตร์ของไทย เพื่อให้สามารถ 'รู้เรา' ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเดินทางเกือบ 1 สัปดาห์เป็นโอกาสการเรียนรู้ที่น่าจดจำว่า สุดท้ายแล้ว ไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหลวงหรือชุมชนอื่น ๆ ทุกคนล้วนมีความรู้ ความชำนาญ และโอกาสไม่ทางใดก็ทางหนึ่งที่สำคัญไม่ต่างกัน ซึ่งก็เพื่อช่วยสร้างความหลากหลายในสังคมและตอกย้ำว่า แม้เราจะเป็นแค่สมาชิกตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งในสังคม แต่ก็มีคุณค่าในการพัฒนาสังคมด้วยกันทั้งนั้น

เป็นครั้งแรกของ
นักการทูตแรกเข้า
หลายคนที่ได้ลอง
หว่านต้นกล้า
ได้ลองเที่ยวข้าว
และได้เรียนรู้วิถีชีวิต
ของชุมชนอย่างแท้จริง

เรื่อง นิชาบูล อังเกิดโชค
นักการทูตปฏิบัติการ กรมพิธีการทูต

ภาพ ธรินทร์ เลิศสุภิเกษม
นักการทูตปฏิบัติการ กรมองค์การระหว่างประเทศ

ขวัญข้าว เท่าหัวเรือ

ขวัญเกลือ เท่าหัวช้าง

ครั้งแรกที่ทราบว่า สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ จะจัดทัศนศึกษาภาคใต้ สิ่งที่เรากลัวที่สุดคือ การขึ้นเรือเร็ว สำหรับเราที่มาจากจังหวัดสูงสุดแดนสยาม การมากรุงเทพฯ ก็ถือว่า ลงใต้แล้ว ไม่ต้องพูดถึงภาคใต้ชายแดนมาเลเซียที่ทั้งชีวิตเราไม่เคยไป แล้วในเช้าวันศุกร์หนึ่งที่แดดจัด พวกเรานักการทูตแรกเข้า ประจำปี 2560 ก็นั่งเรือเร็วมาถึงเกาะปู้ ต.ปู้ อ.เมือง จ.สตูล ชุมชนที่ไม่มีรถยนต์ ทุกคนต้องขึ้นรถซาเล้งที่มีน้องมัคคุเทศก์คนหนึ่ง เป็นพี่เลี้ยง

เด็กหญิงซารีฟาหรือน้องพีละ มัคคุเทศก์ตัวน้อย เสียงใสประจำซาเล้งของเรา เล่าว่า ตัวเธอและเพื่อน ๆ อีกกว่าครึ่งตำบลใช้นามสกุลเดียวกัน คือนามสกุลที่ได้รับเมื่อครั้งพ่อแม่ได้สัญชาติไทย รอบเกาะปู้ญลาดยาวด้วยถนนคอนกรีตที่นอกจากจะสะอาด สวยงามแล้วยังป้องกันน้ำทะเลกัดเซาะ ทั้งถนน และระบบสาธารณูปโภค เป็นผลจากเมื่อครั้ง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินไปยังสถานีอนามัยบ้านเกาะปู้ญ เมื่อปี 2552 เพื่อทอดพระเนตรการดำเนินงาน ด้านสาธารณสุขชุมชน น้องพีละเองก็จำรายละเอียด ไม่ได้เพราะเธอยังเด็กมาก เธอเรียนรู้เรื่องราว จากพระฉายาลักษณ์และรถจักรยานยนต์พ่วงข้าง ทรงประทับ ที่ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ ห้องประชุมกลาง

คณะมัคคุเทศก์น้อยนำพวกเราไปยังสถานที่ สำคัญต่าง ๆ รอบเกาะ และหยุดที่สะพานเทียบเรือ สีขาวยาวลงกลางทะเลที่เรียกว่า สะพานเชลฟี พวกเราถามน้อง ๆ ว่า รู้จักอาชีพนักการทูตไหม ทุกคนส่ายหัว บ้างตอบว่า เห็นนักการทูตในละคร บ้างเข้าใจว่า พวกเรามาตรวจการณ์ พวกเราก็มอง หน้ากันเพราะไม่แน่ใจว่า จะสรุปขอบเขตหน้าที่ ของพวกเราให้เข้าใจง่าย ๆ ได้อย่างไร เพื่อนนักการทูต แรกเข้าคนหนึ่งตอบว่า เราเป็นผู้สื่อสารและผูกมิตร กับนานาชาติ ไม่ทันขาดคำ น้องพีละก็พูดขึ้นว่า “ชวนเขามาเที่ยวเกาะปู้ญเยอะ ๆ ได้ไหม”

สภาพแวดล้อมและวิถีชีวิตของชาวปู้ญ ช่างต่างจากชนบทที่เราเคยเห็นที่บ้านเกิด น้องพีละเล่าว่า วันเสาร์อาทิตย์เธอมักจะไปช่วยคุณแม่ขายของที่ฝั่งมาเลเซีย คุณแม่ของน้องพีละออกมาพักทนาย

พวกเราเมื่อไปถึงเพิงไม้ที่เชื่อมกับแพยื่นเข้าไปในทะเล หรือที่เรียกว่า ธนาคารปูไข่ ซึ่งชาวประมงอย่างคุณแม่นำปูไข่ที่จับได้มาฝากไว้ ให้พวกมันขยายพันธุ์ ก่อนจะส่งคืนท้องทะเล หนึ่งในภูมิปัญญาการรักษาทรัพยากรให้ยั่งยืน

เพื่อนนักการทูตร่วมชาติเล่าบอกกับน้องว่า เขาชื่อฮาวา น้องพีะตอบว่า “อิสตรีอัดัม” (ภรรยาของอาดัม) ซึ่งก็คือ ผู้หญิงคนแรก เรายุ่เองก็เรียกเพื่อนด้วยชื่อนี้ หลายครั้งแต่ไม่เคยรู้ความหมาย การก้าวเท้าขึ้นเกาะปูยู่ช่วงเป็นก้าวเล็ก ๆ

ที่สร้างความเข้าใจและความตระหนักรู้อันยิ่งใหญ่ให้พวกเรา ก่อนขึ้นเรือกลับ
เข้าเมืองสตูล คณะนักการทูต 4.0 ก็ไม่ลืมที่จะขอบคุณคณะมัคคุเทศก์ตัวน้อย
เป็นภาษามลายู ทำเอาน้อง ๆ หัวเราะคิกคัก ไม่แน่ว่า ประทับใจ
ในความพยายามหรือขบขันกับทักษะภาษามลายูที่ยังต้องพัฒนาอีกมาก
ของพวกเรากันแน่

เมืองสตูลเป็นพหุสังคมที่สงบสุขอย่างแท้จริง วันนี้เราเข้าใจแล้วว่า นอกเหนือ
จากนโยบายท้องถิ่น สิ่งสำคัญที่สุดประสานให้ชาวสตูลอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
และเข้าใจ คือ ทัศนคติของชาวสตูลที่เข้าใจและพร้อมจะหยิบยื่นมิตรไมตรีให้กัน
และกันเสมอ เพื่อให้สตูล สงบ สะอาด ธรรมชาติบริสุทธิ์

นอกจากเมืองสตูลแล้ว พวกเรายังมีโอกาสได้สัมผัสสมนต์เสน่ห์แดนใต้
ที่นครพุงปลา สงขลาผักบุง พัทลุงลอกอ (นครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง)
เราได้เห็นเพื่อนนักการทูตแรกเข้าพร้อมใจกันเดินลงนาซาเปื่อนโคลน หว่านข้าว
น่าน้ำตมและโยนกกล้าที่ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง ซึ่งเป็นศูนย์กลางการวิจัยพันธุ์ข้าว
พื้นเมือง เพื่อผลิตข้าวที่มีคุณภาพดีสำหรับนำไปแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม
เน้นการทำน้อยได้มาก สอดคล้องกับแนวทางประเทศไทย 4.0 ก่อนที่คำนี้จะเป็น
ที่แพร่หลายเสียอีก

เราคิดเสมอว่า เราเป็นคนติดดิน แต่ความจริงคือ สองมือของเราไม่เคยสัมผัส
รวงข้าวเลย แม้จะเป็นหลานเหลนของชาวนา การเดินทางครั้งนี้ไม่ได้สอนให้เรา
แค่วิถีชีวิตของชาวนาได้ แต่สอนให้เราตระหนักถึงตัวเองมากขึ้น ทุกคนพยายาม
สอบเพื่อเป็นนักการทูตด้วยการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการต่างประเทศ
แต่แท้จริงแล้วเรารู้จักประเทศของเราเองน้อยมาก การรู้จักและเข้าใจ
บ้านเมืองของเราเองต่างหากที่จะสร้างให้เราเป็นข้าราชการเพื่อประชาชน
อย่างแท้จริง

ท่านเอกอัครราชทูตจักร บุญ-หลง เคยกล่าวไว้ว่า “นักการทูตต้อง
โน้มตัวลงเหมือนรวงข้าว” วันนี้เราเข้าใจแล้วว่า การเป็นรวงข้าวที่โน้มลู่ลม
ไม่ได้หมายถึงการถ่อมตนและอ่อนโยน แต่คือความติดดินใกล้ชิด
กับพื้นดินที่ให้กำเนิดและหล่อเลี้ยงพวกเรา มา การมาทัศนศึกษาภาคใต้ครั้งนี้
นอกจากจะทำให้เราเข้าใจระบบการบริหารท้องถิ่นและค่านิยมท้องถิ่น
ที่แม้ว่าจะต่างศาสนา ต่างวัฒนธรรม เราก็เป็นไทยเดียวกัน ภายใต้ร่มพระบารมี
พวกเราตระหนักว่า งานที่พวกเราทำในเวทีระหว่างประเทศเชื่อมโยงและส่งผล
ถึงระดับท้องถิ่นทั่วหล้าและเช่นเดียวกัน สิ่งที่พวกเขากำลังทำอยู่ก็เปรียบเสมือน
แรงผลักดันให้พวกเราก้าวเดินต่อไปอย่างภาคภูมิใจในความเป็นไทย

5285
80371

5855
01028

นักการทูตแรกเข้า

LEARN LOCAL, GO GLOBAL

สถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการนำคณะนักการทูตแรกเข้า
กระทรวงการต่างประเทศ จำนวน 47 คน เดินทางไปศึกษาดูงาน
ในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง สตูล และสงขลา ระหว่างวันที่
17 - 22 กรกฎาคม 2560 ซึ่งเป็นหนึ่งในหลักสูตรการอบรม
นักการทูตแรกเข้า ปี 2560

LEARN LOCAL, GO GLOBAL

จุดเริ่มต้นของการศึกษาดูงานครั้งนี้มาจากแนวคิดที่ว่า ก่อนที่นักการทูตแรกเข้าจะเรียนรู้และทำงานในประเด็นระหว่างประเทศ พวกเราควรรู้จักรากเหง้าและของดีในบ้านเราก่อน เพื่อให้เราได้ทราบว่า เราควรจะทำอะไร เพื่อให้บ้านเราสวยงามขึ้น และคนในบ้านอยู่ดีมีสุขมากยิ่งขึ้น พวกเรานักการทูตแรกเข้าจึงนิยามการศึกษาดูงานครั้งนี้ว่า “Learn Local, Go Global” หมายถึงการเรียนรู้วิถีชีวิต ของดี และข้อจำกัดของชุมชนต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการทำงานในกรม กอง และการออกประจำการในอนาคต

การศึกษาดูงานครั้งนี้ เราได้เรียนรู้การทำงานของหลายภาคส่วน ตั้งแต่หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ชุมชนแบบพหุสังคม ไปจนถึงเยาวชนรุ่นใหม่ ความรู้สึกตลอด 6 วัน 5 คืนนี้ ไม่เพียงแต่ทำให้เราเข้าใจถึงการทำงานของภาคส่วนต่าง ๆ ที่หลากหลายเท่านั้น แต่ยังเปิดโลกทัศน์ และเปิดใจพวกเราอย่างยิ่ง และเพื่อถ่ายทอดสิ่งดี ๆ เหล่านั้น พวกเราตั้งใจแบ่งปันประสบการณ์และความรู้สึกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

- มนต์เสน่ห์ภาคใต้ -

ทั้ง 4 จังหวัดมีมนต์เสน่ห์ของตัวเอง ตั้งแต่ธรรมชาติ สถานที่สำคัญ วัฒนธรรมวิถีชีวิตผู้คน แต่ละสถานที่ที่เราไปเยี่ยมชม เราจะเห็นชาวบ้านเตรียมการต้อนรับเราอย่างอบอุ่น และเห็นความตั้งใจถ่ายทอดองค์ความรู้ และเสน่ห์ของดีในชุมชนมาให้เราชม

ภูมิปัญญาชาวบ้านที่รังสรรค์สินค้าในแต่ละท้องถิ่น ถือเป็นมนต์เสน่ห์สำคัญของท้องถิ่น พวกเรามีโอกาสลงพื้นที่ไปศึกษาแหล่งรังสรรค์หัตถกรรมล้ำค่าหลายแห่ง เช่น ผลิตภัณฑ์หัตถกรรมกระจูดวรรณิ จ.พัทลุง และกลุ่มสตรีจักสานย่านลิเภาบ้านนาเคียน จ.นครศรีธรรมราช เป็นต้น ซึ่งนำวัตถุดิบท้องถิ่นมาผนวกเข้ากับความคิดริเริ่มสมัยใหม่ ออกมาเป็นสินค้าขึ้นชื่อที่สามารถสร้างรายได้ให้คนในชุมชนได้อย่างมหาศาล ซึ่งทุกที่สะท้อนความภาคภูมิใจที่พวกเขามีต่อของดีในชุมชน และยังพร้อมถ่ายทอดสิ่งดี ๆ เหล่านี้ไปสู่สายตาชาวไทยและชาวโลกให้ได้รับรู้

- ศาสตร์พระราชา -

นักการทูตแรกเข้ามีโอกาสไปศึกษาดูงานที่โครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ด้านการจัดการน้ำและดินโดยทรงพลิกฟื้นธรรมชาติที่เคยทรุดโทรมให้กลับมาอุดมสมบูรณ์ได้อีกครั้งเช่นเดียวกับชุมชนเครือข่ายสินธุ์แพรทอง จ.พัทลุง ที่นำอมน้ำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจนกล่าวได้ว่า ชุมชนแห่งนี้เป็นต้นแบบที่นำอมน้ำหลักปรัชญาฯ มาประยุกต์ใช้ในทุกครัวเรือนอย่างแท้จริง

ทั้งสองแห่งทำให้เราได้เรียนรู้ว่า ตลอด 70 ปีได้ร่วมพระบรมโพธิสมภาร พระราชกรณียกิจที่ทรงปฏิบัติยังประโยชน์สุขแก่มหาชนชาวสยาม อย่างแท้จริง เราในฐานะนักการทูตและคนไทยคนหนึ่งจึงมีภารกิจ สำคัญที่จะสืบสานพระราชปณิธานแห่งการพัฒนาเพื่อประโยชน์สุข อันยั่งยืนของประชาชนชาวไทยสืบไป

- สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น สิบตาเห็นไม่เท่าลงมือทำ -

ก่อนหน้านี้ นักการทูตแรกเข้าได้เข้าอบรมที่สถาบันการต่างประเทศฯ มานานกว่า 2 เดือน พวกเราเคยได้เรียนรู้ภาคทฤษฎีมาหลายเรื่อง แต่การเดินทางครั้งนี้คือ การนำองค์ความรู้เหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ และได้ไปเห็นของจริง เช่น การศึกษาดูงานที่ศูนย์วิจัยข้าวพัทลุง จ.พัทลุง ซึ่งเป็นครั้งแรกของใครหลายคนที่ได้ลองหว่านกล้า เกี่ยวข้าว และลี้มรส ข้าวสังข์หยด สินค้าขึ้นชื่อของจังหวัด

- จากเคยได้รับ มาเป็นผู้แบ่งปัน -

อีกหนึ่งความประทับใจในการเดินทางครั้งนี้ คือ การไปมอบความสุขให้กับน้อง ๆ นักเรียนในกิจกรรม CSR ที่โรงเรียนบนเกาะปูยู และชุมชนบ้านปากละงู จ.สตูล นักการทูตแรกเข้าได้ระดมทุนจากสมาชิกในรุ่นและพี่ ๆ นักการทูตหลายท่าน เพื่อมอบอุปกรณ์ทางการศึกษา รวมทั้งแบ่งปันความรู้เรื่องประชาคมอาเซียนและเศรษฐกิจพอเพียงให้แก่ น้อง ๆ นักเรียนอีกด้วย ซึ่งแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้น ๆ เพียงไม่กี่ชั่วโมง แต่รอยยิ้มที่น้อง ๆ มอบให้ เต็มเปี่ยมไปด้วยความสุข และเป็นอีกหนึ่งในความทรงจำที่จะอยู่ในใจพวกเราไปอีกนาน

- ประเด็นท้าทาย -

แม้แต่ละแห่งจะมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสินค้าโดดเด่นของชุมชน แต่สิ่งที่นักการทูตแรกเข้าเห็นสอดคล้องกันคือ หลายแห่งยังต้องการโอกาสและการสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหลายแห่งยังต้องการการพัฒนาช่องทางกระจายสินค้า การพัฒนา Packaging และ Branding สินค้าเพื่อให้ตอบโจทย์ความนิยมของผู้บริโภค กลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น กลุ่มธุรกิจด้านอาหารทะเลแปรรูป ก็ต้องการนำเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาคาการประมงผิดกฎหมาย หรือ IUU แก่ภาครัฐ ส่วนบรรดาน้อง ๆ นักเรียนก็ต้องการโอกาสทางการศึกษาให้พวกเขาได้เห็นโลกกว้าง และกลับมาพัฒนาบ้านเกิดของตน สิ่งเหล่านี้เป็นโจทย์สำคัญให้พวกเราทุกคนได้ตระหนักและมองเห็นถึงข้อท้าทายเหล่านี้ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การศึกษาดูงานครั้งนี้ จึงเป็นการออกไปเห็น ไปฟัง ไปลิ้มรสและไปสัมผัสวิถีชีวิตชุมชนที่แท้จริง และย้ำเตือนพวกเราว่า ในอนาคต ไม่ว่าจะทำอะไร ตั้งแต่งานเล็กไปจนถึงงานใหญ่ ย่อมจะส่งผลกระทบต่อพวกเขาทั้งทางตรง และทางอ้อม และนักการทูตย่อมมีส่วนสำคัญ ที่จะช่วยเชื่อมโยงของดีที่ซุกซ่อนอยู่ในท้องถิ่น และตลาดโลกมาเจอกันได้ซึ่งจะช่วยยกระดับ คุณภาพชีวิตของคนในประเทศให้ดียิ่งขึ้นได้ในที่สุด

ท้ายที่สุด ขอขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีจากทุกที่ที่เราเดินทางไปศึกษาดูงาน ขอกราบขอบพระคุณท่านทูต นางนุช เพ็ชรรัตน์ และผู้อำนวยการสถาบันการต่างประเทศเทวะวงศ์วโรปการ ภัทรรัตน์ หงษ์ทอง และพี่ ๆ สถาบันการต่างประเทศฯ ทุกท่าน ที่ได้ให้โอกาสพวกเราเดินทางไปศึกษาดูงาน แน่ใจว่า การเดินทางครั้งนี้ตอบโจทย์นิยาม Learn Local, Go Global อย่างแท้จริง เพราะทั้งความรู้และความทรงจำที่ได้จากการ Learn Local ครั้งนี้ ได้แปรเปลี่ยนไปเป็นแรงบันดาลใจให้เรารู้ว่า งาน Go Global ที่พวกเราจะทำต่อจากนี้คือ การยังประโยชน์ แก่ประชาชนคนไทยทุกคน

วารสารวิทยุสารานุกรม

ISSN 1513-105X

ปีที่ 20 ฉบับที่ 78 เมษายน - มิถุนายน 2561

วารสารที่มุ่งให้ความรู้เกี่ยวกับการต่างประเทศในหลากหลายมิติ ผ่านการบอกเล่าเรื่องราวและประสบการณ์ตรงจากนักการทูต และบุคคลในแวดวงต่าง ๆ ที่มาร่วมแบ่งปันมุมมองของตนเกี่ยวกับการต่างประเทศในมิติต่าง ๆ

ที่ปรึกษา บุษฎี สันติพิทักษ์

รุยาภรณ์ สุคนธทรัพย์

มาชวดี สุมิตรหามา

บรรณาธิการบริหาร ชลธิ์ จันทรรัชชกุล

บรรณาธิการ ชลทิพา วัฒนสุนทร

คณะผู้จัดทำ หทัยกานต์ ฤกษ์จำนง ภรณิกา กาญจนบุญชู

อุมา ชูานะวงศ์ พรรษา บุญยะกลัมพ หิรัญ สุวรรณเทศ

บุญยรัตน์ แสงทอง ธิดารัตน์ จีรุพันธ์ เบญจวรรณ เรือนทอง

เมย์ลดา ยะมันยะ รัชกร มะยुरา

จัดทำโดย กองประชาสัมพันธ์การทูตสาธารณะ กรมสารนิเทศ

กระทรวงการต่างประเทศ

443 ถนนศรีอยุธยา แขวงทุ่งพญาไท

เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400

โทรศัพท์ : 0 2203 5000 โทรสาร : 0 2643 5093

ออกแบบ นิตกร เอี่ยมกลิ่น

พิสูจน์อักษร กรองทอง สุขอร่าม

จัดพิมพ์โดย บริษัท ยูโทเปีย มีเดีย อินเทอร์เน็ตเซ็นแนล (ประเทศไทย) จำกัด

วิทยุสารานุกรม

AM 1575 kHz

ติดตามข่าวสารด้านการต่างประเทศผ่านหลากหลายช่องทาง

สถานีวิทยุสารานุกรมทางคลื่น AM 1575 kHz

หรือรับฟังแบบออนไลน์ทางเว็บไซต์ <http://saranrom.mfa.go.th>

และติดตามอ่านวารสารวิทยุสารานุกรมในรูปแบบ e-book ได้ที่ www.mfa.go.th/saranrom/th/e-book

ผังรายการของสถานีวิทยุสารานุกรม
AM 1575 kHz

ON

วันจันทร์

วันอังคาร

วันพุธ

วันพฤหัสบดี

วันศุกร์

05.30 – 06.00 น.

สาระน่ารู้
งานกงสุล

รอบรู้
เศรษฐกิจ

HOLA LATIN
AMERICA

สุขภาพ
รับอรุณ

หลายคน
อยากรู้

06.00 – 06.30 น.

รอบบ้านเรา

รอบบ้านเรา :
อิเหนาบุษบา

รอบบ้านเรา

สีสันแอฟริกา

รอบบ้านเรา

06.30 – 07.00 น.

TICA
พัฒนาทั่วโลก

เราคือ
อาเซียน

คุยกัน
วันพุธ

เราคือ
อาเซียน

คุยกัน
วันศุกร์

17.30 – 18.00 น.

รักษ์
สิ่งแวดล้อม

เจรจาพาทิ
วิถีนานาประเทศ

ปติณกะ
สำนักราชฯ

Sparkling
English

ยุวทูต
ออนแอร์

18.00 – 18.30 น.

News &
View

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

หน้าต่าง
โลกกว้าง

19.00 – 19.30 น.

ดาวดวงน้อย

ดาวดวงน้อย

ดาวดวงน้อย

ดาวดวงน้อย

ดาวดวงน้อย

22.00 – 22.30 น.

วัฒนธรรม
สัมพันธ์

เรียนภาษา
เมียนมาถิ่นเดอะ

วาไรตี้การทูต

รอบรั้วบัวแก้ว

รู้กฎหมาย
สบายใจ

กระทรวงการต่างประเทศ
www.mfa.go.th

www.mfa.go.th

[mfa thailand](https://www.youtube.com/mfathailand)

กระทรวงการต่างประเทศ

[mfa_thailand](https://www.instagram.com/mfa_thailand)

[@mfa_thailand](https://line.me/tv/mfa_thailand)

[@MFAThai](https://twitter.com/MFAThai) (ภาษาไทย)

[@MFAupdate](https://twitter.com/MFAupdate) (ภาษาอังกฤษ)

[@MFAThai_PR_EN](https://twitter.com/MFAThai_PR_EN) (ภาษาอังกฤษ)

